

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 266

21 de març de 2012

Comissió d'Empresa i Ocupació

Presidència de l'Excm. Sr. Rafael Luna Vivas

Sessió núm. 22

SUMARI

Compareixença

de representants de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya
per a presentar les accions previstes per l'entitat (tram. 357-00174/09) p. 4

Proposta de resolució

sobre el garantiment de la continuïtat de l'activitat de l'empresa Alstom,
a Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental) (tram. 250-00608/09) p. 20

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de les aules de recerca intensiva de feina (tram. 250-00572/09) p. 26

Proposta de resolució

sobre la consideració del sector de la venda no sedentària com una excepció en l'aplicació
de la Directiva 2006/123/CE, relativa als serveis en el mercat interior (tram. 250-00577/09) p. 28

Proposta de resolució

sobre el desmantellament per Red Eléctrica de España de la línia de 220 kV
que va de Vic (Osona) a Juià (Gironès) (tram. 250-00581/09) p. 30

Proposta de resolució

sobre el compliment del conveni col·lectiu vigent del servei de transport sanitari i sobre el garantiment
dels recursos econòmics en el transport sanitari per al 2012 (tram. 250-00586/09) p. 33

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

acumulades (tram 354-00091/09, 354-00094/09, 354-00105/09, 354-00116/09, 354-00117/09,
354-00142/09, 356-00243/09, 356-00244/09, 356-00252/09, 356-00255/09 i 356-00315/09) p. 36

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallot Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 22

La sessió s'obre a les deu del matí i nou minuts. Presideix Rafael Luna Vivas, acompanyat de la vicepresidenta, Dolors Gordi i Julià; de la secretària, Montserrat Ribera i Puig, i de la secretària en funcions, Milagros Fernández i López. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Salvador Bordes i Balcells, Meritxell Borràs i Solé, Antoni Fernández Teixidó, Neus Munté i Fernández, Carles Pellicer i Punyed i Montserrat Ribera i Puig, pel G. P. de Convergència i Unió; Montserrat Capdevila Tatché, Judit Carreras Tort, Jaume Collboni Cuadrado i Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; José Antonio Coto Roquet i María José Garcia Cuevas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Mercè Civit Illa, Laura Massana Mas i Jordi Miralles i Conte, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Oriol Amorós i March i Sergi de los Ríos i Martínez, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Carmen de Rivera i Pla, pel S. P. de Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió el president de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya, Josep Morell i Miró, acompanyat del director, Francesc Ribera i Grau.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de representants de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Ocupació per a presentar les accions previstes per l'entitat (tram. 357-00174/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.

2. Proposta de resolució sobre la continuïtat de les aules de recerca intensiva de feina (tram. 250-00572/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 114, 32; esmenes: BOPC 171, 19).

3. Proposta de resolució sobre la consideració del sector de la venda no sedentària com una excepció en l'aplicació de la Directiva 2006/123/CE, relativa als serveis en el mercat interior (tram. 250-00577/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 114, 35; esmenes: BOPC 171, 20).

4. Proposta de resolució sobre el desmantellament per Red Eléctrica de España de la línia de 220 kV que va de Vic (Osona) a Juià (Gironès) (tram. 250-00581/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 120, 24; esmenes: BOPC 171, 21).

5. Proposta de resolució sobre el compliment del conveni col·lectiu vigent del servei de transport sanitari i sobre el garantiment dels recursos econòmics en el transport sanitari per al 2012 (tram. 250-00586/09). Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 120, 27; esmenes: BOPC 171, 21).

6. Proposta de resolució sobre el garantiment de la continuïtat de l'activitat de l'empresa Alstom, a Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental) (tram. 250-00608/09).

Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència, Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 130, 53).

7. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre les deu mesures urgents anunciades pel Govern el 25 d'octubre de 2011 per al millorament de l'ocupació dels aturats de llarga durada (tram. 354-00091/09). Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

8. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre les mesures previstes amb relació als desocupats que perdran la cobertura econòmica els propers mesos (tram. 354-00105/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

9. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre el contingut i l'abast del protocol d'actuació per al desenvolupament d'infraestructures elèctriques en el període 2011-2014 signat entre Endesa i la Generalitat (tram. 354-00094/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

10. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la possibilitat que s'instal·li a Catalunya el complex d'oci i joc impulsat pel grup Las Vegas Sand i sobre els possibles efectes d'aquest complex (tram. 354-00116/09). Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

11. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre les negociacions per a l'emplaçament a Catalunya del macroequipament lúdic Las Vegas (tram. 354-00142/09). Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

12. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació relativa a la creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 354-00117/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

13. Sol·licitud de compareixença del director general d'Indústria perquè informi sobre els contactes amb el grup Piaggio amb relació a la producció del 2012 de la planta de Derbi de Martorelles (Vallès Oriental) (tram. 356-00243/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença del director general de Relacions Laborals i Qualitat en el Treball perquè informi sobre el grau de compliment dels acords entre el

grup Piaggio i el comitè d'empresa de Derbi (tram. 356-00244/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Secretariat Gitano davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè presenti els resultats que ha obtingut els períodes 2000-2006 i 2007-2013 i plantegi els objectius de present i de futur de la fundació per a l'accés a l'ocupació dels grups socials més desfavorits (tram. 356-00252/09). Meritxell Borràs i Solé, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença de representants de Secartys-Solartys, Associació Espanyola per a la Internacionalització de les Empreses d'Electrònica, Informàtica i Telecomunicacions, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informin sobre els costos de l'energia fotovoltaica i la competitivitat de les instal·lacions individuals (tram. 356-00255/09). Carles Pellicer i Punyed, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Jaume Collboni Cuadrado, del Grup Parlamentari Socialista; Santi Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Uriel Bertran Arrué, del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unió Metal·lúrgica de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre la situació del sector del metall (tram. 356-00315/09). Montserrat Capdevila Tatché, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bon dia, senyores i senyors diputats.

Compareixença

de representants de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya per a presentar les accions previstes per l'entitat (tram. 357-00174/09)

Comencem l'ordre del dia d'avui amb la compareixença de representants de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya davant d'aquesta Comissió d'Empresa i Ocupació. Per tant, donem la benvinguda als compareixents en representació de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya: al senyor Josep Morell i Miró, president de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya, que ve acompanyat del senyor Francesc Ribera, director de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya.

Per tant, tindrien vostès mitja hora –que se poden parir el temps– per a fer la seua exposició. Seguidament, els diputats els farien les preguntes corresponents a vostès; vostès contestarien als diputats i, si se donés el cas, faríem una rèplica.

Per tant, té la paraula per a començar la seua compareixença el senyor Morell.

Josep Morell i Miró (president de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, pel temps que ens dedicaran avui en l'àmbit de la comissió. Hem preparat una documentació, que confio que estigui en les seves mans, i un petit índex. I jo, si em permeten, faré una petita introducció a allò que en terminologia immobiliària es diu «de continent», i en Francesc Ribera, que és el director..., serà més de contingut. O sigui, el que pretenem amb aquesta..., diguéssim, compartint aquesta presentació, és que els quedi clar per part d'un industrial empresari –que sóc jo– el perquè hi ha una motivació, una vocació d'haver arribat a la Unió de Polígons Industrials de Catalunya. I per part d'en Francesc Ribera –que és el director–, que els quedi clar, en la mesura que puguem, que coneixem la matèria, que sabem del que parlem, i que evidentment mirarem de traslladar-los a vostès una demanda que creiem que per a l'ocupació, per a l'empresa, per al progrés del país, és necessària en allò que ens ocupa, eh?

Abans de parlar dels indicadors, o dels polígons industrials, o què és el que tenim, és a dir, què som, m'agradaria explicar-los, o sigui, a títol d'introducció, la motivació que va donar peu a la Unió de Polígons Industrials de Catalunya. La motivació està basada en un exemple. Jo sóc un industrial empresari d'un polígon industrial que està a Martorelles –si no se situen, al costat de Mollet–, i en un cert moment, doncs, teníem el desencís, teníem la desesperació, teníem la problemàtica que amb empreses rellevants, com pot ser una Valeo, havia de demanar permís a l'ajuntament per pagar-se ell l'asfaltat, perquè resulta que li venien uns representants del departament de Rhône-Alpes, etcètera, no? Aleshores, allí vam constituir en el seu moment –ja parlo de fa molts anys– l'Agrupació Industrial del Baix Vallès.

L'Agrupació Industrial del Baix Vallès aplega quatre municipis –que és Parets, que és Mollet, que és Sant Fost i que és Martorelles–, i és, una mica, el que integra les voluntats, eh?, o la «defensa» –entre cometes–, o la «promoció» –entre cometes– dels interessos empresarials industrials de la zona. I concretament en el polígon industrial de Martorelles vam tindre una temporada molt complicada amb l'alcaldia de Martorelles. Però complicadíssima; «complicadíssima» vol dir que vam arribar fins i tot a consignar tributs per poder agafar i negociar el que avui és una realitat, i que és el que ha motivat posar, diguéssim, en vida, o tirar endavant un projecte com és la Unió de Polígons Industrials de Catalunya.

I és que a resultes d'aquesta..., d'una apujada d'impostos que creiem indèguda perquè no teníem contraprestacions, etcètera, vam arribar a constituir l'Entitat de Conservació del Polígon Industrial de Martorelles. I avui –no ho faré llarg perquè, de fet, això..., ja fa ben bé deu anys que treballem així– penso que som dels polígons industrials que hi ha a Catalunya que som

referents d'equilibri, de sostenibilitat i de quelcom de més. I l'exemple el tenim de fa quatre dies. Probablement per a vostès no és desconegut que hi va haver una fàbrica japonesa –Showa, concretament– que està en el polígon, que va plegar i va deixar les naus –vint-i-cinc o trenta mil metres quadrats–, com aquell que diu, a veure si hi havia algú que se les volia quedar. I, evidentment, com a conseqüència, les dues-centes persones que treballaven allí van deixar de treballar-hi.

Amb una complicitat i un compromís i una implicació per part de l'alcalde, atès que hi ha l'Entitat de Conservació del Polígon Industrial de Martorelles, avui ja tenim una divisió d'aquests locals o d'aquestes naus –que es va fer en menys d'un mes–, ja s'acaben les obres on aniran cinquanta, quasi cinquanta persones, i hi han dos locals més, un que està llogat a la Pepsi-Co i un que està a punt de llogar-se a l'empresa Marcilla, de cafès. Vull dir que és una manera, eh?, des de la proximitat, de gestionar unes necessitats. Per què? Perquè el problema que tenim..., i en l'exposició que en Francesc els explicarà amb més detall, veuran que en clau industrial hi han cinc o sis coses que necessitem. Una, diguéssim, que és comuna als empresaris, no?, vull dir, i és que tota la part administrativa de llicències tingui un altre tarannà: sigui molt més flexible, sigui molt més dinàmica del que és. I això només s'aconsegueix tenint informació; això només s'aconsegueix compartint responsabilitats.

Una altra també molt important és que tinguem les infraestructures necessàries. Perquè, evidentment, si els nostres polígons no són competitius, si la nostra infraestructura on hi posem les nostres naus i les nostres activitats empresarials no és competitiva, no podrem anar enlloc. És impossible; els altres ens passaran sempre la mà per la cara, eh? I hem de tenir en compte que Catalunya, industrialment..., el 40 per cent del portafolis industrial de Catalunya competeix amb els xinesos i els indis –els indis de l'Índia. Si ho comparem amb Alemanya, Alemanya només és el seu 17 per cent del portafolis el que competeix amb ells, no? I aleshores són indicadors o referents que hem de tindre en compte, eh?, i, en acabat, jo introduiré quatre o cinc dades; o sigui, parlarem d'infraestructures, parlarem de sòl, parlarem de mobilitat, parlarem de clavegueram, parlarem de tot..., no ho sé, parlarem de medi ambient, que són unes mancances, una sèrie de requisits que han de tindre les àrees dels polígons industrials d'aquest país per poder-lo fer competitiu.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

I per això, doncs, recollim uns quants indicadors, no? Aquí tenim, diguéssim –bé, a nivell d'ombrejat, en podríem dir–, on estan les zones o les àrees industrials de Catalunya, segons el cens que tenim, el cens que compartim, més o menys, tots, eh?; des del Departament de Territori fins al Departament d'Empresa i Ocupació, tots compartim més o menys les mateixes dades, i al que sí que arribem a la conclusió és que avui tenim definides a Catalunya 1.930 àrees industrials. Però amb tots els respectes: escolti, jo no puc dir que un carrer –i parlo d'un carrer que conec molt

bé, perquè jo passo temporades per allí dalt– de Puigcerdà, on hi ha una ferreteria, hi ha un taller mecànic, hi han quatre coses més, d'allò se'n pugui dir un polígon industrial, perquè és que fem riure. Probablement l'hem de classificar de diferent manera. Perquè polígon industrial per poder-hi posar activitats empresarials, com pot ser, deixi'm que li ho digui, el que avui està plegant, que és una Derbi –parlo del polígon industrial de Martorelles–, allò és diferent. Entre altres coses..., home, avui sí que tots necessitem telèfon mòbil, però probablement el desplegament de banda ampla ha de ser una mica diferent, per dir alguna cosa, eh?

Aleshores, aquí veiem, evidentment, que hi ha una concentració important a l'àrea de Barcelona –com en totes les coses que ens passen en aquest país. No ho dic amb ànim de crítica, eh?; ho dic amb ànim de saber el que som i el que tenim. I hi ha un parell de dades que m'agradaria compartir amb vostès. I és que, mirin, escoltin, el 15 per cent del PIB l'aporta la indústria en aquest país. El 12 per cent del PIB el porta turisme. Això, dades tretes de l'Idescat. Vull dir, de fet l'únic que faig és, com aquell qui diu, copiar i posar-ho, diguéssim, en relleu per poder-ho compartir amb vostès, no?

Però és que a més a més hi ha alguna cosa més: resulta que en indústria ocupem 600.000 persones, i en turisme 400.000. Aleshores, si ho pensem una mica, veurem que la taxa d'ocupació per unitat de PIB és molt més rellevant en clau industrial que no pas en clau turística. I aquí tots parlem de turisme, no? Però és que si ho treballem en clau de metratge, o sigui, de superfície, parlem més o menys del mateix. Si jo agafo el litoral, eh?, que parlem dels 600 quilòmetres, i poso un quilòmetre d'ample, doncs, probablement les hectàrees que els dic aquí –que parlem de 35.000 hectàrees destinades a la indústria–, probablement... Jo he fet aquesta comparació, per dir: senyors, parlem d'una superfície similar, eh?, a l'1,5 per cent del territori català –2 o 1,5, no?

Ja en clau... No demano política industrial, eh? Sobre tot: no demano política industrial. Demano el que al final els diré; per això de moment els poso les dades aquí davant.

Tenim també que els «gestors», avui –i poso «gestors», diguem-ne, entre cometes–, dels polígons industrials són els alcaldes, són els que representen el municipi. Però per altra banda, no hi han regles de joc definides, com n'hi pot haver en un edifici que hi ha una propietat horitzontal, que hi ha una comunitat de propietaris i tira endavant. O sigui, hi ha una voluntat dels empresaris, però com que de fet no hi ha marc, doncs, allò, com aquell qui diu, és terra de tothom i no és terra de ningú. I aleshores ens trobem on ens trobem. Nosaltres teníem, fa vint-i-cinc o trenta anys, un polígon industrial, que era el polígon industrial Santiga; tothom en parlava. Allí va anar el Centre de Càlcul de Sabadell. Avui és terrorífic; però de veritat, eh? Parlo com a industrial; clar, a mi, poder és que m'agrada això de la indústria, no? Jo veig una nau industrial... La meua dona diu: «I què hi veus en una nau industrial?» Dic: «Noia, no ho sé, hi veig coses, no?»

Ella veu un quadre del Degas i es para més que no pas jo. Cadascú té les seves passions. Però vas a Santiga..., fa plorar. I, clar, si em refereixo a les dades que els he dit ara fa un minut, és una cosa preocupant. Sota el meu punt de vista, com a industrial, com a empresari, molt preocupant, no?

I entre el 25 i el 50 per cent dels impostos que recapta l'ajuntament són dels industrials. I aleshores, home, és com aquella vaca de la Cerdanya, que la vas..., li vas, li vas fent, li vas allà traient llet, fins que arriba un moment que, pobreta, com que no li vas donant pastura, doncs, ja no en dóna més; fa una mastitis i, pobreta, no en pots treure més, no? Però, per altra banda, resulta que tota aquesta llet, en lloc de revertir-la en els que produeixen llet –és donar pastura–, els la donem als que realment voten, que és lògic, que jo ho entenc perfectament –i vostès molt més que jo perquè realment s'hi dediquen, són polítics; vostès s'han d'ocupar dels que els donen vots. Però, clar, jo penso que ara haurien de fer una reflexió serena, de dir: «Vots o riquesa? De què parlem?» I mirar de ser una mica valents i coherents en aquest sentit, no?

I aleshores, bé, aquí hem tingut que el mercat immobiliari, que ha sigut un dels principals promotors d'això –amb equilibri o sense equilibri, aquí en aquest terreny no vull entrar-hi–, doncs, ha promogut tota una sèrie de polígons industrials que estan abandonats de la mà de Déu. Fins i tot s'han promogut polígons industrials basant-nos en el fet que la competitivitat principal del polígon és que hi havia aigua; i avui no hi han canonades d'aigua, però està parcel·lat. Clar, evidentment no hi va cap empresa ni hi va cap indústria.

Nosaltres en això, doncs, al final, tal com els deia –i els orígens els els explicarà amb més deteniment el Francesc–, vam promoure la Unió de Polígons Industrials amb totes les cambres de Catalunya; o sigui, l'activitat empresarial, on, diguéssim, al darrere hi han les cambres de Catalunya, recolza i tira endavant aquest projecte, per veure si aconseguim tots plegats, doncs, fer els polígons industrials competitius, eh?

Jo no em voldria estendre en el fet que el context econòmic això encara ho ha agreujat més, perquè evidentment, escolti, els repetiré el que senten cada dia i jo no ho diré millor que els altres, eh? El que sí que vull és intentar sensibilitzar-los a vostès i que comptin –i en acabat en Francesc els explicarà el perquè– amb la UPIC per poder tirar endavant una demanda. I la demanda és: senyors, si us plau, posin-se d'acord per muntar el no-sé-què –no sé si és una comissió o el que és, no sé ben bé com treballen–..., o sigui, el que fem les empreses, no? Dius: «Escolta, que vingui el de comercial; escolta, que vingui el de producció, perquè tenim un problema conjunt», i a veure si tots plegats podem tindre una iniciativa, que des de la UPIC la recolzarem perquè tenim informació; els garanteixo que tenim informació, i el Francesc intentarà demostrar-los-ho, no?

I de tot això, evidentment, al final ha de sortir-ne alguna cosa, que sigui un marc regulador. I aquí tenim un empresari que sembla que demani una llei; no demano una llei, sinó que el que dic és que el que avui no funciona, per les raons que sigui, ho traiem, i hi posem allò

que ens identifiqui com una infraestructura que ens pot portar ocupació –que ens pot portar ocupació, ho repeiteixo–, però sostenible; si no, diguéssim, un altre tipus d'ocupació, que és molt lloable i benvinguda en el nostre país, que té una estacionalitat molt més marcada.

A partir d'aquí cedeixo ja la paraula a en Francesc, que és qui els explicarà amb més detall quin és el contingut que tenim i què és el que ens ha motivat a vindre a la comissió.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies a vostè, senyor Morell, per la seua exposició. A continuació té la paraula el senyor Francesc Ribera, director de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya, per un temps de disset minuts.

Francesc Ribera i Grau (director de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya)

Bé, moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, diputats i diputades. Tal com ha comentat el senyor Morell, des de la UPIC portem un treball que s'inicia l'any 2005 amb la constitució d'aquesta entitat com a reflex del que havia sigut l'activitat de l'Agrupació Industrial del Baix Vallès i que, d'alguna manera, vol traslladar aquesta experiència al conjunt dels polígons industrials de Catalunya.

Abans s'ha parlat que disposem del voltant de 1.900 àrees industrials, no totes, evidentment, amb les característiques i amb les infraestructures necessàries per ser considerades segurament polígons. I és potser la primera demanda que nosaltres fem i que al final la plantejarem a títol de conclusions, i és que cal una definició més clara de quin és el terme..., què entenem per «polígon» i, per tant, quines són les infraestructures, quines són les dotacions mínimes que aquests polígons industrials han de tenir, per tal que posteriorment puguin ser dinamitzats, puguin ser promoguts i, per tant, puguem portar-hi activitat econòmica, que és el que tots volem.

Així mateix, cal que tinguem coneixement sobre aquests polígons i cal que sapiguem, doncs, quin és el cens de polígons; aquestes 1.930 àrees quines característiques tenen, quina és l'activitat. Perquè una de les grans problemàtiques que crec que han tingut els polígons industrials durant molt de temps és que s'han vist en una dicotomia entre el que és pròpiament el polígon industrial com a territori, com a espai físic –i aquí, des de l'àmbit de l'urbanisme s'hi ha treballat profusament–, i des de l'àmbit de l'activitat, des de l'àmbit de les empreses que estan radicades en els polígons industrials i que hi desenvolupen les activitats, i que tenen una sèrie de necessitats a nivell d'infraestructures, de conservació i manteniment del mateix polígon industrial, de seguretat, etcètera.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Nosaltres identifiquem aquestes set problemàtiques sota els títols que aquí s'identifiquen. Un tema clar de sòl. I és que hi ha un excés de sòl. Jo crec que tots som coneixedors que hi ha multitud de polígons industrials a Catalunya que es troben en una situació de pràcticament desertització total; alguns dels quals presenten característiques que no són les adequades ni tan sols a nivell d'ubicacions. I d'altra banda, que tot i que hi ha hagut una correcció molt important del que són els preus del sòl i el sostre industrial, actualment encara hi ha polígons que presenten preus que són superiors als que són possiblement pagables per les empreses que s'hi ubicarien. Comencen a aparèixer notícies que diuen que únicament ocuparem polígons industrials en algunes ubicacions d'aquest país si els propietaris del sòl el cedeixen lliurement, si el regalen. Jo no sé si hem d'arribar a aquests extrems, però el que està clar és que hi ha una situació d'una certa problemàtica.

A nivell urbanístic, jo diria que ens trobem en una situació que la crisi ens ha portat, si més no com una de les poques notícies positives, i és que realment la pressió urbanística des de l'àmbit residencial ha disminuït fortament, derivat de la baixada de l'activitat residencial i urbanística de caire residencial, i això fa que actualment les àrees industrials no sofreixin aquesta pressió i aquesta conflictivitat amb l'activitat residencial.

Ja ha manifestat el senyor Morell la problemàtica, o la importància que poden tenir les infraestructures, i posteriorment, en posteriors transparències veurem que, realment, a partir dels estudis que hem desenvolupat darrerament des de la UPIC, la situació de les infraestructures, tant de caire viari com de telecomunicacions, presenten mancances molt importants, que fan que el desenvolupament de les activitats que hi han radicades en els polígons sigui realment difícil.

També tenim problemàtiques de caire mediambiental. Jo crec que la legislació en aquest país ha sigut molt –molt–..., ha incidit molt en l'àmbit industrial. S'ha legislat molt en l'àmbit mediambiental per a tot el que són les activitats situades en polígons industrials i de caire industrial, i potser això no ha tingut el mateix reflex en activitats d'altres tipologies, i aquí cal que realment s'adeqüi la situació, doncs, al que realment és possible que es compleixi en la situació actual.

Temes de conservació i manteniment, en els quals no entraré perquè ja s'han comentat.

Un altre aspecte important és el tema de seguretat. I des de la UPIC hem treballat conjuntament tant amb el Cos de Mossos d'Esquadra com amb el Departament d'Interior des de la seva àrea administrativa, per facilitar que realment aquesta seguretat en els polígons industrials puguí desenvolupar-se.

I per últim, tal com dèiem, doncs, la possibilitat que els tràmits que s'han de dur a terme per part de les activitats siguin més fàcils i siguin més curts en la seva execució.

Si passem simplement a donar quatre dades sobre quina és la situació que es deriva de l'avaluació que hem fet nosaltres dels polígons industrials de les principals àrees –i aquí jo parlaria de la zona del Baix Llobregat,

del Vallès, de la zona d'Osona–, doncs, ens identifiquem aspectes com aquests: que realment, tot i que el subministrament d'aigua arriba pràcticament a tots els polígons, i pràcticament dues terceres parts del consum d'aigua és aigua de xarxa, hi ha molts polígons que presenten deficiències molt notables en aquest abastiment. En el cas del gas natural, que és un altre dels subministraments habituals, doncs, tot i que arriba pràcticament a la totalitat del sòl industrial de la regió metropolitana, la veritat és que la disponibilitat és molt desigual, i no sempre les característiques que es necessiten són disponibles per a les activitats.

L'electricitat, una cosa que sembla que hauria d'estar totalment garantida –el que és el subministrament elèctric–, actualment, pràcticament en un 10 per cent dels polígons industrials aquest subministrament elèctric no està garantit o, si més no, no cobreix les necessitats que aquestes empreses tenen. Això afecta, per exemple, en àmbits..., com pot ser a les Terres de l'Ebre: implantacions que estaven previstes d'activitats industrials no s'han pogut dur a terme perquè realment no es podia garantir aquest subministrament. Jo crec que això és un reflex que el plantejament que s'ha fet a nivell urbanístic no ha tingut en compte quines serien les activitats que es preveien.

Simplement –a tall molt gràfic–, identificar quin és el percentatge de polígons industrials que presenten deficiències: doncs, diríem que més del 50 per cent. En àmbits com l'electricitat, això disminueix, però si anem a àmbits com el que són les telecomunicacions, veurem que realment la velocitat de la banda ampla en molts polígons industrials no compleix els requisits mínims que necessiten les empreses. Temes com el manteniment, com la senyalització, també en la majoria dels polígons industrials presenten estats incorrectes. I «estats incorrectes» no vol dir que no n'hi hagi, sinó que realment la situació és molt deficient.

Aquestes són gràfiques ja més particulars cada una d'elles. Dir que tots aquests serveis que aquí es plantegen –temes com senyalització, subministrament elèctric, neteja i manteniment– són serveis que depenen de les administracions locals i, per tant, són d'obligat compliment per part d'aquestes entitats. I, d'alguna manera, refermar el que ha comentat abans el senyor Morell: dir que des de la UPIC el que defensem és que es canviï el model de gestió d'aquests polígons industrials per tal que tant els empresaris com els propietaris dels polígons industrials, que tenen o bé la seva activitat o bé les seves propietats en aquests territoris, tinguin capacitat d'incidir en la gestió d'aquests polígons industrials mitjançant la creació d'entitats de conservació, com hi poden haver en alguns polígons encara ara; mitjançant la creació d'entitats com poden ser els APEU, com a àrees de promoció de l'economia urbana; bé siguin associacions que tinguin la possibilitat d'incidir mitjançant un pla d'actuació, amb una visió, jo diria, molt més empresarial de la que es té fins ara en l'actuació sobre aquests aspectes concrets, però també en el desenvolupament de serveis avançats, de serveis que facin que aquests polígons industrials tinguin unes característiques diferencials de la resta i, per tant, ens posin en una situació d'avantatge competitiu respecte a competències, com

abans es comentava, de la Xina, de l'Índia, però per què no de la resta d'Europa.

Després comentarem que una de les accions que nosaltres volem desenvolupar és la promoció i dinamització dels polígons industrials per tal d'atreure activitat empresarial. I només ho podem fer si realment els polígons industrials que tenim en el nostre país presenten un sistema de gestió, uns models de gestió que els facin ser més atractius per a les empreses que s'hi volen implantar o fins i tot per a les que ja hi estan ubicades, que no pas altres implantacions.

Simplement, aquestes són altres dades que tenen vostès a la presentació que els hem facilitat, i que realment jo crec que tornen a reblar el clau en el fet que realment les infraestructures que tenim en molts dels nostres polígons industrials no són les que necessiten les empreses que hi estan implantades.

A nivell de la nostra entitat, de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya –s'ha comentat–, naixem l'any 2005 de l'àmbit de la Comissió d'Indústria de la Cambra de Comerç de Barcelona, i posteriorment incorporem a la nostra entitat totes les cambres de comerç catalanes, fet que ens dóna, doncs, una capillaritat en el territori i la capacitat d'incidir, de disposar d'informació de primera mà del territori; és a dir, no només ens dirigim a un àmbit tan concret com pot ser la regió metropolitana, sinó que realitzem actuacions en tot el territori, des de les Terres de l'Ebre a les comarques gironines o les comarques de Lleida. Disposem d'associacions en tots els territoris, en tenim representació a la nostra junta directiva –avui alguns dels nostres membres de la junta directiva són aquí acompanyant-nos–, i això ens dóna una possibilitat d'obtenir coneixement sobre el territori, conèixer quina és la situació d'aquests polígons industrials, quines són les iniciatives que es desenvolupen i quines són les necessitats que aquests territoris poden tenir.

La nostra realitat actualment? Agrupem més de quaranta associacions, al voltant de deu mil empreses. Tenim contactes amb altres entitats que hi ha a nivell de tot l'Estat espanyol, tant a nivell autonòmic com a nivell estatal, i que treballen en l'àmbit dels polígons industrials de forma similar a la que fem nosaltres. I jo diria que la nostra trajectòria des de l'any 2005, mitjançant la posada en comú de la problemàtica dels polígons industrials en moltes de les administracions, ens ha situat com a interlocutor preferent d'aquestes administracions en l'àmbit dels polígons industrials, un àmbit que cal dir que és molt polièdric i en què les dificultats o les problemàtiques són molt diverses. Per tant, jo entenc que aquest trajecte que hem dut des del 2005 al 2011 ens ha donat peu que en aquesta nova fase en què ens trobem, doncs, a partir del coneixement que hem pogut desenvolupar, a partir de la xarxa de contactes i de coneixement del territori, puguem fer aquesta feina que abans comentàvem de promoció i dinamització dels polígons industrials.

Algunes de les actuacions que hem fet han anat dirigides a l'àmbit del foment de l'associacionisme, que és un dels objectius fundacionals de la nostra entitat: ajudem a constituir associacions. Hem participat en diferents

actes o simposis i altres actuacions que s'han fet en l'àmbit de polígons industrials. Intentem, mitjançant el coneixement que hem anat generant durant tots aquests anys, assessorar tant ens públics com privats en l'àmbit de l'associacionisme per una banda, però d'altra banda en la resolució de totes les problemàtiques que abans hem comentat, bàsicament traslladem molts cops bones pràctiques i models d'actuació que s'han dut a terme en alguns àmbits concrets i en alguns polígons, que cal dir que, d'altra banda, també són paradigmàtics. Jo diria que a Catalunya disposem de polígons industrials que han fet aquesta feina de crear una entitat de gestió, de promoure la col·laboració publicoprivada, i permetre, doncs, que realment els polígons industrials avançin de la mà d'empresaris i de l'Administració pública, de manera que la situació en la qual ara es troben realment és força millor que de la que partien.

Hem treballat també en àmbits de formació. En l'àmbit d'estudis..., jo aquí simplement em voldria aturar un moment per comentar el mapa d'àrees industrials de Catalunya. És un sistema d'informació geogràfica que jo diria que és el principal sistema d'informació geogràfica de què es disposa avui i que dóna informació sobre les àrees industrials, que actualment complementem amb la creació d'un cens empresarial i, una mica, amb la visió que dèiem abans, de conèixer els polígons industrials des de la visió del territori que ocupen, de les característiques que ells tenen. Però, d'altra banda, el següent pas és conèixer realment quina és l'activitat, és a dir, què tenim dins d'aquests polígons, quines activitats es desenvolupen, quines característiques tenen. Perquè creiem que tota aquesta informació també és una informació que ens ha de permetre, després, poder-nos dinamitzar d'una forma més clara, saber quines són, per exemple, les infraestructures que es necessiten, quines demandes tenen uns polígons respecte d'altres. I aquesta eina, aquest mapa d'àrees industrials i aquest cens d'àrees industrials, que creiem que abans de l'estiu estarà –jo crec que en un mes o dos disposarem d'aquest nou sistema d'informació–, creiem que és una eina sobre la qual han de pivotar moltes de les accions que volem desenvolupar nosaltres i que s'han de desenvolupar per part de tots els agents que estan en l'àmbit de polígons industrials.

Altres temes que hem comentat, doncs, estudis en diferents àmbits –temes com l'estimació de costos econòmics d'implantació, fiscalitat–, i altres projectes que bàsicament van en l'àmbit de la col·laboració amb altres agents que desenvolupen accions en l'àmbit de polígons industrials.

Jo no em voldria estendre més, i simplement passar a l'àmbit dels objectius. Tal com hem comentat, els nostres objectius van en tres línies diferents. La competitivitat –i entenent la competitivitat des de la creació de coneixement, de saber quina és la situació dels polígons, quines són les seves característiques, que és el que tenim allà. I, d'altra banda, fomentar la creació d'aquestes associacions, d'aquests ens de participació i de representació, des de l'àmbit privat, des de l'àmbit empresarial, per tal que realment hi hagi el germen que permeti que es creï, doncs, aquest ens o aquest model de gestió de col·laboració publicoprivada.

Actualment, el marc normatiu no permet que es desenvolupi una actuació en aquest camp, perquè realment no hi ha avantatges; a diferència per exemple, com es comentava abans, de la Llei de propietat horitzontal, que identifica molt clarament l'obligatorietat de pertinença a una comunitat de propietaris. Això en l'àmbit dels polígons industrials no existeix. I, per tant, en el dia a dia de les associacions i a la nostra entitat pròpia, doncs, ens trobem que la voluntarietat presenta moltes dificultats a l'hora de desenvolupar projectes d'aquest tipus. Darrerament hem estat col·laborant en la constitució d'algunes associacions que realment han tingut aquesta dificultat de poder arribar a tot l'empresariat, a totes les empreses que estan ubicades en aquest territori.

Esdevenir referent en el coneixement. Ja hem comentat quines són algunes de les actuacions principals que fem. I el que fem paral·lelament és explicar als agents institucionals aquestes actuacions perquè en siguin coneixedors, perquè ens identifiquin com a interlocutor i perquè sàpiguen que qualsevol actuació que es vulgui desenvolupar en l'àmbit dels polígons industrials en aquest país pot comptar amb la UPIC com a agent principal que col·laborarà en qualsevol de les actuacions que es vulguin dur a terme.

I, per últim, col·laborar en l'atracció d'inversió. Jo crec que ara cal fer un pas més enllà del que hem fet fins ara. Fins ara hem fet una feina molt important de portar les empreses catalanes i els productes que aquestes empreses produïen a l'exterior, i ara hem de tornar a fer una feina –que es va fer en el seu moment– de tornar a captar empreses que identifiquin Catalunya, que identifiquin els polígons d'activitat econòmica com a àmbits en els quals desenvolupar la seva activitat. I, per tant, doncs, que realment noves activitats s'implementin i que les existents realment es mantinguin en el territori, que vegin que realment, a partir d'aquesta competitivitat que hem desenvolupat dels polígons industrials, la seva existència o el manteniment de l'activitat en aquests polígons té una raó de ser.

Diferents accions que hem desenvolupat... Jo crec que no les repetiré.

Temes de dinamització de polígons industrials. Aquí, en col·laboració amb alguns agents, com pot ser la Diputació de Barcelona, que té un programa molt específic de dinamització i que crec que és un paradigma de com es pot constituir, doncs, un marc de col·laboració públicoprivada en el qual es creïn associacions, aquestes associacions disposin d'elements de judici de quina és la situació en què estan els polígons industrials i, a partir d'aquí, elaborar plans d'actuació conjunta entre una entitat i l'altra, entre la part pública i la privada, per tal de millorar la situació d'aquest polígon, no només en aquelles accions que ja són pròpies de desenvolupament per part dels ajuntaments, sinó en totes aquelles que ens poden donar un plus. És a dir, quan parlem de serveis, com ara els temes de formació, o com els temes de promoció exterior, de dinamització, d'ocupació –de borses de treball–, doncs, això és el que ens ha de donar peu que els nostres polígons industrials, o que els polígons industrials es diferenciïn d'altres i, per tant, siguin més atractius. Entenem que la prestació

dels serveis bàsics hauria d'estar garantida i que el que cal és que aquestes entitats també facin un pas més enllà i vagin, a partir del coneixement que tenen, de les necessitats que tenen les empreses, doncs, a donar cobertura a aquestes necessitats i, per tant, a facilitar que l'activitat d'aquestes empreses sigui més fàcil.

El tema de la base de coneixement l'hem comentat anteriorment. Intentem establir convenis de col·laboració amb totes aquelles entitats que treballen en l'àmbit de polígons industrials, bàsicament per alinear esforços. Entenem que són moltes les actuacions que es fan en el territori, però que moltes vegades el problema que hi ha és que no hi ha una línia, una continuïtat en la línia d'actuació, i que molts cops els esforços es malmeten per aquesta existència de diferents projectes que treballen en un mateix àmbit.

I per últim, en el tema de l'atracció econòmica, o de la inversió, o de l'atracció d'activitat econòmica, dir que hem elaborat..., i aquí –jo crec que amb aquesta idea d'alineament–, ho hem fet conjuntament amb ACCIÓ, amb Investing Catalunya, als quals ho hem presentat i tenim, doncs, col·laboracions concretes en un programa d'assistència a la inversió forana. És a dir, entenem que cal que les empreses que s'implanten aquí, doncs, tinguin un seguiment, una possibilitat de rebre informació prèvia a la seva implantació, durant la seva implantació i posteriorment, que els permeti identificar tots aquells aspectes que els són importants per al seu desenvolupament i que actualment segurament tenen la problemàtica de conèixer on adreçar-se.

Hi ha actuacions que fa ACCIÓ, hi ha actuacions que fan alguns ajuntaments, alguns consells comarcals, la mateixa Generalitat, però creiem que el que cal és encaminar totes aquestes actuacions a un programa que permeti que aquella empresa que en un moment donat... I això, per exemple, els consultors immobiliaris internacionals molts cops ens ho han dit: «Escolta'm, rebem un *input* des de la nostra oficina de Londres d'una empresa que es planteja la implantació –ja no només a Catalunya sinó arreu de l'Estat– i ens és molt difícil identificar què és el que caldrà que faci aquesta empresa i com podem permetre que aquesta actuació es desenvolupi.» Doncs, aquest programa va en aquest sentit: col·laborem amb les cambres de comerç internacionals. Hem fet una acció de promoció d'aquest programa d'assistència, de les activitats que realitzem a les principals cambres de comerç. Ja comencem a tenir-ne retorn d'algunes, tant de l'àmbit del nord d'Europa com de l'Extrem Orient, de cambres de comerç a les quals hem traslladat la possibilitat de col·laborar en el que sigui la portada d'empreses d'aquests països aquí, a Catalunya, perquè coneguïn la realitat i la possibilitat d'implantació en aquest territori.

Jo diria que aquestes són les accions principals.

I, com a conclusió, les propostes que nosaltres plantejgem, d'actuació, anirien cap al que ja hem comentat abans: l'elaboració d'una definició clara de què és el terme «polígon» i quines són les seves característiques. És a dir: cal que coneguem, quan parlem de polígon industrial, què és, quines característiques té i, per tant, quines demandes té, per tal de definir quin

serà el procés de millora; si no, se'ns farà molt difícil esmerçar recursos en les accions que realment són prioritàries i són importants.

Crear un cens de polígons industrials. I aquí nosaltres treballem en la iniciativa que abans els he comentat de creació de cens empresarial, en el qual tenim identificades més de seixanta mil empreses que estan en polígons d'activitat econòmica. Empreses de les quals coneixem des del sector a la grandària, a diferents característiques; per tant, ens permet saber realment quina és la tipologia dels diferents polígons industrials –ja no només quines són les activitats, sinó quines..., si hi ha una certa agrupació– i, per tant, si podem definir una política similar a la dels clústers, i entenent que hi ha polígons que s'han especialitzat en una tipologia d'activitat concreta.

Desenvolupar un marc reglamentari –que aquí definim, entre cometes, com a «lleï de polígons», fent el símil amb el que va ser la Llei de barris en el seu moment– que, d'una banda, unifiqui disposicions que hi ha de caràcter sectorial en molts àmbits diferents, i que en faciliti sobretot la seva gestió. Creiem que..., una de les coses que els voldríem traslladar avui és la necessitat que aquest model de gestió que s'ha desenvolupat fins avui tingui un canvi.

El president

Li demano que vagi conclouent, perquè ja...

Francesc Ribera i Grau

Simplement: aquest programa de millores. I aquest programa de millores ha d'anar acompanyat d'instruments econòmics. Cal veure realment quin és el finançament que ha d'anar associat a aquest programa de millores.

La implementació d'un model de gestió. I per últim, la definició de polítiques que facin la creació d'estímul necessaris per a la implementació de noves activitats. És a dir, és evident que caldrà que, més enllà que millorem tots els nostres polígons, doncs, realment hi hagi polítiques que estimulin la implementació d'empreses en els nostres polígons industrials, des de la possibilitat d'estímul financers fins a l'eliminació de traves.

Jo simplement ho deixaria aquí i, en tot cas, quedo a la seva disposició.

El president

Moltes gràcies. Doncs, a continuació passaríem al torn de preguntes que fan els diferents grups parlamentaris. I pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la senyora Montserrat Capdevila, pel temps de deu minuts.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president. En primer lloc, agrair la compareixença del senyor Josep Morell i del senyor Francesc Ribera. Jo crec que la rebem amb..., no sé si dir alegria, però sí, jo crec que justament traslladem a la Comissió d'Empresa i Ocupació la realitat del que es viu a Catalunya sobre, doncs, la indústria i

les ubicacions, en aquest cas, de la indústria, com són els polígons industrials. I felicitar-los també. I felicitar el senyor Morell per liderar i entomar el lideratge d'una iniciativa, en aquest cas, que és agrupar un munt de factors, un munt d'elements..., i, per tant, saber que té el suport i l'acompanyament, en tot allò que cregui oportú, del Grup Parlamentari Socialista, en aquest recorregut que fan.

En aquest cas, hem tingut l'ocasió..., o sigui, coneixem bé les problemàtiques que aquí vostès ens reflectien. Hem tingut ocasió de participar en espais, diguem-ne, conjunts on es produeixen aquestes reflexions, aquestes anàlisis, i per aconseguir justament el que tots volem –i des del Grup Parlamentari Socialista hi hem treballat quan érem al Govern i hi treballem també ara que no hi som–, que és aconseguir la competitivitat dels territoris –i, en aquest cas, tenint en compte que els polígons s'ubiquen a municipis i, per tant, territoris–, i la competitivitat, sobretot, també de les empreses en aquests territoris. Sabem que els ajuntaments, solets, un per un, difícilment –i vostès ho reflectien, ho manifestaven–..., és complicat, eh?, per les migradeses de vegades amb què..., també el finançament local és just i no permet arribar a tot arreu, com vostè també posava de manifest.

Ens preocupa, com vostès també aquí han manifestat, la desertització, en aquest cas extrema en algunes zones, que és força greu. I, per tant, també en aquest sentit ens agrada –o hi coincidim–, compartim aquesta línia de treball per fer i per treballar l'atractivitat per a les noves implantacions; en aquests moments és clau i estratègic. I noves implantacions industrials. Sí. Perquè vostè feia un esment –i permeti'm que li ho matisi, eh?–: que tots parlem de turisme. Bé, crec que justament parlem equilibradament dels sectors estratègics. I el sector industrial, pel nostre grup parlamentari, és un sector estratègic –ho ha estat i ho continua sent–, justament per garantir la base de futur, eh?, del canvi de model productiu i del model econòmic que Catalunya creiem que és imprescindible que continuï mantenint, justament. I, en aquest sentit, vostès feien esment, doncs, de les línies de treball de la mateixa diputació, del pacte industrial de la regió metropolitana, el qual, doncs, crec que justament ha fet molta feina en la línia..., i coincidint amb el que vostès treballaven. Per tant, quina col·laboració, o quines línies conjuntes de col·laboració ens pot d'alguna manera referenciar?

Vostè esmentava, senyor Morell, que no fa falta política industrial, o potser ho preguntava. Jo crec que el que aquí ens han presentat justament són unes línies clares, unes propostes clares de política industrial a tirar endavant al nostre país. I, per tant, jo crec..., deixi'm felicitar-lo novament per aquest full de ruta, justament, del que hauria de ser una política industrial al nostre país. Ens demanen una llei de polígons. Justament això és política industrial també. Una llei de polígons, per reconèixer, per identificar, per millorar i per permetre eines de gestió d'aquestes zones que, certament, sovint han estat..., «sovint» o gairebé oblidades.

I, en aquest sentit, permeti'm fer-li també una pregunta, una consideració. El nostre grup parlamentari presentava, fa unes setmanes, una proposició de llei aquí, al

Parlament, sobre les àrees de promoció econòmica urbana com un instrument de col·laboració públic i privat, per posar a disposició de les associacions empresarials –també dels polígons, en tot cas– i dels ajuntaments, dels ens locals, per treballar la competitivitat d'aquests àmbits –que es defineixen a nivell de territori, d'activitat econòmica–, amb una forma tributària justament per a garantir-ne la sostenibilitat del model i, per tant, de poder i permetre tirar endavant aquest..., o un model de gestió en aquest cas, sobretot i tenint en compte l'actual i migrada situació pressupostària econòmica de les administracions, especialment també les administracions locals, on recau tota la pressió del que deixen de fer les administracions superiors, justament i també.

Per tant, ens agradaria conèixer la seva opinió sobre aquesta figura, o d'altres –no sé si ha de ser també una altra o complementària a la llei de polígons industrials. Nosaltres en prenem nota també, i amb el compromís de treballar per acompanyar en tot el que faci falta perquè això sigui possible, i justament per això: per a guanyar aquesta competitivitat i aquesta atractivitat d'empreses en els nostres territoris i a Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Capdevila. I a continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto i Roquet

Gràcies, excel·lentíssim senyor president. En primer lloc, doncs, agrair a la Unió de Polígons Industrials que avui hagi comparegut en el Parlament de Catalunya i ens hagi explicat la seva realitat i les seves problemàtiques. El Parlament de Catalunya som la cambra legislativa catalana i, per tant, doncs, el nostre grup parlamentari escolta les seves opinions, les seves anàlisis; ho tenim molt en compte i així ho farem en les properes comissions i sessions parlamentàries, per introduir els aspectes que vostès ens han reclamat als diputats i diputades d'aquesta comissió parlamentària.

Els agrairia, si fos possible, que ens fessin arribar aquesta documentació als grups parlamentaris; creiem que és una documentació molt completa, ens pot ser molt útil. I, per tant, com a grup parlamentari, si fos possible, doncs, li reclamàrem que se'ns enviés també.

Vostès han reclamat determinats aspectes que consideren que són necessaris per a la... Primer, la indústria és essencial a Catalunya. Com vostè ha explicat, representa el 15 per cent del PIB i té més treballadors ocupats que no pas altres sectors també molt importants, com pot ser el turisme. I, per tant, les institucions polítiques, i en especial el Parlament de Catalunya i el Govern de Catalunya, han de treballar tenint en compte el pes que vostès tenen a l'economia, en com són de necessaris; no només ens podem basar en una economia de serveis, sinó que hem de tenir una economia industrial, que la indústria és fonamental per a la sostenibilitat de la nostra societat. I, en aquest sen-

tit, doncs, així ho entén el nostre grup i així també ho exigirem al Govern de la Generalitat.

Quant al tema del..., vostès demanen –i comparteixo absolutament la seva anàlisi– un pacte fiscal per als polígons industrials, en el sentit que vostès aporten més als ajuntaments que el que reben dels ajuntaments. Per tant, en aquest sentit, s'han d'establir mesures, evidentment respectant l'autonomia financera dels ajuntaments, però crec que és important que..., vostès fan una funció molt important, que és que generen ocupació per a moltes persones que viuen en els municipis, però això evidentment..., per als polítics, molts cops, doncs, és més important inaugurar un determinat servei, o una determinada obra, o una determinada estàtua o el que sigui, per quedar bé, en lloc d'entendre que el producte industrial genera ocupació i fa més fàcil i més sostenible la vida de les persones que viuen en el municipi. Per tant, en aquest sentit, crec que és important que la Generalitat de Catalunya estableixi línies concretes de finançament, que es traslladarien als ajuntaments perquè també vagin als polígons industrials –és essencial–, i d'aquesta manera això repercutirà en el mateix municipi, especialment en les persones ocupades o susceptibles de ser ocupades en l'àmbit industrial en aquell municipi.

Quant al tema energètic, doncs, absolutament d'acord: per a una indústria a Catalunya és essencial l'energia. Un polígon, una empresa, una fàbrica no pot funcionar sense aigua, no pot funcionar sense gas, no pot funcionar sense electricitat. I, en aquest sentit, s'ha de desenvolupar un pla energètic a Catalunya que garanteixi la suficiència de recursos energètics perquè l'activitat industrial pugui continuar sent viable.

El tema de seguretat, el tema de la burocràcia..., és imprescindible que no hi hagi traves burocràtiques. I, en aquest sentit, el nostre grup també ho té present, com també el tema de les telecomunicacions.

Quant al tema de la Diputació de Barcelona, doncs, ens alegrem que vostès reconeguin el paper de la Diputació de Barcelona; entre altres coses, perquè qui governa l'àrea econòmica de la Diputació de Barcelona és el Partit Popular, amb el vicepresident primer Alberto Fernández Díaz. Per tant, doncs, bé, ens alegrem que estigui fent una política adequada en l'àmbit del suport als emprenedors dels polígons industrials, i així li ho transmetrem. I les seves opinions i la seva realitat, doncs, també les hi posarem al cim de la taula perquè continuï treballant en aquesta línia de dinamitzar, de promocionar i d'ampliar els serveis que necessiten els polígons per continuar amb la seva funció industrial.

I quant a les seves tres demandes concretes que han fet, tant el tema de definició de polígons, el tema del cens d'industrials, com el tema de la llei de polígons industrials, doncs, ho assumim. I el Partit Popular en les properes sessions, com els he dit a l'inici, exigirà que aquestes tres peticions que vostès fan en aquesta comissió parlamentària es posin al cim de la taula, amb l'objectiu, doncs, de millorar, en el cas de la llei de polígons, l'agilitat i l'eficiència en l'àmbit legislatiu, perquè vostès tinguin..., puguin actuar amb més facilitat i no hagin de, contínuament, supe-

rar murs burocràtics, que l'únic que fan és alentir i empitjorar les possibilitats que vostès tenen en l'àmbit industrial.

I ja, per últim, unes preguntes que m'agradaria fer-los. Clar, imagino que quan vostès tenen..., en els diferents polígons que hi ha, no hi deuen haver els mateixos problemes a tots els polígons de Catalunya. N'hi deuen haver alguns en què hi deuen haver més problemes en l'àmbit energètic, altres en l'àmbit de les telecomunicacions, altres en l'àmbit de seguretat... Vostès tenen un mapa de polígons on està aquesta problemàtica..., quina problemàtica hi ha i amb quina intensitat? Crec que seria important que això ens ho fessin arribar concretament, per poder treballar en les àrees concretes i poder fer propostes específiques, depenent de cada polígon.

I, per últim, com està..., vostès..., bé, la situació de contracció econòmica i de recessió econòmica en què ens trobem, moltes indústries, doncs, estan desapareixent, moltes fàbriques, i això deixa desèrtics determinats polígons. I hi ha fàbriques que es mantenen vives en uns polígons, però altres, potser la veïna, que ha canviat, ha hagut de tancar. Quines mesures urgents creuen que s'han de prendre per tal que al polígon, les indústries que queden i d'altres que han desaparegut però que viuen en el mateix polígon..., doncs, quines mesures concretes s'han de fer perquè els polígons siguin viables, i quines mesures també s'han d'establir perquè aquestes indústries que han tancat, en el futur puguin tornar a obrir; quines mesures concretes s'han de prendre en l'àmbit industrial, de legislació, de donar facilitats perquè els polígons no quedin buits, semibuits, i les indústries que queden vives, amb indústries veïnes, no es vegin perjudicades pel fet que altres indústries han hagut de tancar en aquest mateix polígon.

És això. I agrair-los de nou la seva compareixença, que ha estat molt útil. El Grup Parlamentari del Partit Popular els agraeix que hagin estat aquí i assumim totes les seves opinions i peticions, i així ho transmetrem i ho exigirem a la comissió parlamentària, i especialment al Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies a vostè, senyor Coto. I a continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'illustre senyor diputat Jordi Miralles. (*Veus de fons.*) Ai, perdó! (*Adreçant-se a Mercè Civit Illa.*) Endavant.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyor president. En primer lloc, voldria agrair la compareixença de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya, i d'alguna forma..., sobretot per l'explicació que ens ha fet, no?, vull dir que ens ha fet un mapa de quina és la situació dels polígons industrials i quines són les seves deficiències. I així mateix, felicitar-los per la feina que fan, perquè nosaltres coincidim amb vostès que la base de l'economia ha de

ser l'economia productiva, i aquí la política industrial i les indústries juguen un paper molt important enfront d'aquesta altra economia que ens ha portat a la crisi i que ja sabem on hem anat. I, per tant, tot el que sigui fomentar el teixit industrial a Catalunya, per nosaltres és prioritari, i així ho hem dit i així hem presentat també propostes en aquest sentit, no?

A més a més, vostè també ens fa unes diferències entre el que suposa la indústria i el turisme en la nostra economia i en l'àmbit de l'ocupació; tema que nosaltres compartim. Evidentment, estem pel turisme també, no? Vull dir: no diem que ara no hem de fer polítiques per al turisme –evidentment, sí. Però el que sí, per exemple, nosaltres pensem que s'ha de destinar molt més per fomentar la política industrial que, per exemple, per fer un Eurovegas a Catalunya, no?, vull dir... Crec que són dos models totalment oposats, per nosaltres, i que, per tant, la nostra aposta i la nostra política seria realment per enfortir el sector industrial. I a més a més ho fa..., també, a part de crear ocupació, crea ocupació de més qualitat, per dir-ho d'alguna forma. Els treballadors millor qualificats, més ben pagats, més..., bé, a partir de la reforma laboral ja no sé com quedarà, però almenys fins ara, doncs, sí que realment era ocupació de qualitat, la que es donava. I, en canvi, en l'àmbit dels serveis o en l'àmbit de la indústria, l'ocupació és molt més precària. I, per tant, també és donar valor afegit, cara a nosaltres.

I, a més a més, vostès ens plantegen..., les seves propostes van dirigides no tant a dir «vull pagar menys», sinó «el que volem realment és jugar un paper i, a més a més, no únicament per a les indústries que ara tenim, sinó per fomentar que futures indústries es posin...» I això per nosaltres és bàsic, no?, vull dir... Perquè també en l'àmbit industrial i en l'àmbit empresarial hi han hagut empreses que realment s'ho han regut –han apostat, han innovat, etcètera–, que majoritàriament són les que en surten millor de les crisis. I unes altres, com en tots els àmbits, que han sigut molt més *cutres* i que, potser, al que han anat és a guanyar fàcil i després no han tingut futur. I crec que vostès pel que aposten és per les empreses de futur.

I en aquest sentit, bé, jo no sé si han de ser polítiques industrials o no –jo crec que vostès ens feien un plantejament de política industrial–; teníem una llei de política industrial –ja no la tenim–, però, bé, hem de continuar perquè realment hi hagin actuacions, no?, per fer polítiques industrials o com li'n vulguin dir. I, en aquest sentit, vostès ens la refereixen en el tema dels polígons –que realment ho compartim– i, a més a més, en un sentit integral. Perquè vostès ens diuen «l'àmbit de les infraestructures»; per nosaltres és bàsic, no?, vull dir, un polígon industrial ha de tindre unes bones infraestructures. I, en aquest sentit, voldríem també conèixer què és el que en pensen. Per exemple, des del transport de mercaderies... Jo crec que en el nostre país tant transport de mercaderies per carretera té un cost molt més alt, i també un cost d'autopistes, etcètera. Voldríem saber la seva... Com també el transport dels treballadors, no?, vull dir, per arribar als polígons industrials.

Per una altra banda, també..., i aquí, en tot cas, vostès deien que eren dels que pagaven més impostos als ajuntaments, no? Bé, és cert, possiblement; però jo no crec que sigui perquè... A veure, jo crec que els ajuntaments han d'apostar per desenvolupar l'estat del benestar social. I que els impostos que vostès paguen als ajuntaments han de servir per fer polítiques socials...; polítiques, també, que reverteixin en la promoció industrial, crec que s'haurien d'exigir realment, no?, vull dir, polítiques, com deien, per adequar els polígons industrials, etcètera. Perquè, miri –i seré clàssica–, en un país on hi han uns treballadors que tenen totes les seves necessitats bàsiques cobertes i ben cobertes, produeixen millor. I, per tant, jo crec que..., no?, vull dir, una persona que està en precari, està malalta, no sé què, en l'àmbit de l'empresa no rendeix el mateix que una persona... I això ho demostren estudis: podem veure Noruega, podem veure els països nòrdics, no?, i podem veure... Per tant, també interessa als industrials catalans el desenvolupament de l'estat del benestar i que no hi hagin retallades, perquè els treballadors estaran sempre en millors condicions per poder treballar i fer una empresa molt més rica. I, en aquest sentit, doncs..., bé, era, una miqueta, justificar-los els impostos que vostès paguen aquí.

I, finalment, una pregunta. El Govern ha aprovat un pla de política industrial, n'hi havia un de quatre anys, ara n'hi ha un altre, segurament ens hauríem de posar d'acord perquè només n'hi hagués un –entre tots, no?–, si hi volem apostar. I, una miqueta, si el coneixien i quina era la seva opinió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Civit. I ara, a continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Morell, i gràcies a tots els que han intervingut en nom de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya. La veritat és que els vull felicitar. Ha estat una intervenció magnífica des del punt de vista de la diagnosi i de les propostes. Feia falta que se sentís en aquesta comissió i, per tant..., també atenent el to de les diferents intervencions dels grups parlamentaris, que totes sense excepció em semblen interessants i que recullen molts punts de vista que des d'Esquerra Republicana compartim.

Avui és un bon dia, doncs, perquè agafem en aquesta cambra, els diferents grups parlamentaris, compromisos; compromisos amb la indústria d'aquest país i amb els polígons industrials d'aquest país, com a plataforma, com a infraestructura necessària per desenvolupar allò que som i que no volem deixar de ser: un país que sap fer coses. Saber fer coses, és a dir, tenir indústria, és una cosa que no s'improvisa, i és una cosa que si es perd costa molt de recuperar. Invertir recursos en un territori que sap fer coses, que hi ha cultura industrial, que hi han famílies que tenen empreses, que

s'hereten aquestes empreses i que saben desenvolupar i tenen coneixement i *know-how* del sector és una cosa que no s'improvisa i que, per tant, Catalunya no es pot permetre el luxe de perdre en cap de les circumstàncies.

Per tant, nosaltres defensem, hem defensat sempre i continuarem defensant el caràcter industrial de la nostra economia, sense menysteniment de cap altre sector, sense menysteniment del fet que és necessari diversificar, que és millor tenir una economia diversificada que concentrada, que el turisme pot fer aportacions i fa aportacions molt interessants, especialment aquell turisme vinculat a la cultura i vinculat als valors de la cultura i del territori, però això no treu que l'espinada dorsal de la nostra economia, el caràcter bàsic de la nostra economia ha de seguir tenint un clar caràcter industrial.

No ens interessin massa, la veritat, els debats basats en apriorismes ideològics. És a dir: n'hi ha que defensen que ha d'haver-hi política industrial; n'hi ha que defensen que no ha d'haver-hi política industrial, però en canvi fan propostes que són en si mateixes política industrial. Per tant, deixem-nos de si li'n diem política industrial o conjunt de mesures que afavoreixen la indústria. Per mi, un conjunt de mesures que afavoreixen la indústria és una política industrial; però tant és –tant és, diguéssim, tant és. Crec que tot el que s'ha dit avui aquí, per part dels compareixents i també per part de la resta de grups parlamentaris –els que he escoltat fins ara–, als quals vull reconèixer un ampli marge de coincidència, constitueix una bona base per afavorir la nostra indústria, que en podríem dir política industrial o, si a algú li molesta, en diem d'una altra manera.

Feta aquesta introducció, i que vol ser una expressió de compromís del grup d'Esquerra Republicana al servei de la indústria d'aquest país i a la disposició clara i absoluta de la Unió de Polígons Industrials per tot allò que avui han demanat aquí, voldríem fer algunes consideracions, no?

Un primer problema que vostès han plantejat, i que compartim, és el problema de la dispersió. Mil nou-cents polígons industrials és evident que no és sostenible; és evident que en els 1.900 no podem ser excel·lents, o 1.900 àrees considerades sòl industrial. És evident. Per tant, aquí es requereix acord de tots, perquè és evident que això té unes implicacions polítiques molt importants, que no hi ha ningú que en el seu municipi, d'entrada, es vulgui deixar perdre un pam d'àrea industrial a favor del municipi veí, i que, per tant, o hi ha un acord transversal o no ens en sortirem.

Vostès han demanat als grups que fem alguna cosa. Diu: «No, no sabem exactament què han de fer, si una llei, si una comissió d'estudis, si una proposta, el que sigui.» Jo crec que hem d'agafar un compromís, els grups parlamentaris; hem de recollir aquesta demanda. I, per tant, nosaltres el que proposem és una cosa que de nom té mala premsa, però que quan es fa funcionar és útil, que és que hi hagi una comissió d'estudi, o una comissió transversal, de tots els grups, en què plantejem aquest seguit de mesures que se'ns demanen, i que les acordem tots. Perquè si no ho fem tots, tots tindrem la temptació de defensar el nostre alcalde,

d'aquell tros que té un pam de sòl industrial, que potser no té sentit i que, en canvi, des d'un punt de vista local no tindrem la fortalesa suficient de fer-li-ho entendre. Per tant, o ho fem tots o no ens en sortirem.

Hi ha un tema aquí que s'ha d'abordar: l'impacte fiscal de l'activitat industrial tan diversificat és evident que incentiva aquesta dispersió. És a dir, si volem demanar als diferents municipis que tenen petits sòls industrials que per separat no funcionen, que tinguin un plantejament, per exemple, d'àmbit comarcal, per exemple d'àmbit metropolità, per exemple de mancomunitat de municipis, això ha de tenir una repercussió fiscal, perquè, si no, ningú renunciarà al seu pam de sòl industrial, encara que no tingui sentit. Per tant, també aquí ha d'haver-hi un canvi legislatiu, i l'hem d'abordar conjuntament.

L'excel·lència que hem de buscar en els polígons; segur que no podrà arribar a tot arreu al mateix temps, i per tant requerirà decisions de caràcter sectorial. Jo ja ho sé, que aquests que tenen –perdonin, eh?– l'apriorisme ideològic de no voler parlar de polítiques industrials volen dir: «No, no, l'element sectorial..., correspon a les empreses portar la iniciativa.» Ja hi estic d'acord que correspon a les empreses portar la iniciativa. Però si volem unes infraestructures que donin resposta, haurem de prendre decisions de caràcter sectorial amb impacte local. I haurem de dir: «Aquí té sentit preparar les infraestructures per tenir un clúster del sector del moble. I aquí té sentit preparar les infraestructures per tenir un clúster d'indústries de valor afegit o de molt coneixement. I no sé on, del sector de la moto. I no sé on, de...» Per exemple, m'explicaven ara unes iniciatives interessantíssimes a l'entorn d'hospitals, de tot el que és ortopèdia, de tot el que és desenvolupament d'activitat de molt valor afegit que es deriva, doncs, de tractaments de les discapacitats en els quals Catalunya té un gran potencial vinculat a la indústria mèdica, no? Per tant, sí que s'hauran de prendre decisions sectorials. Si calen no ho direm, eh? Si algú té un apriorisme ideològic molt gran i diu: «No, no, això de les polítiques sectorials ho fa la indústria, nosaltres, el sector públic no ha de dir res», d'acord; ho farem d'acord amb el sector privat. L'empresa és la que durà la iniciativa, és la que dirà: «En aquest sector me'n surto o no me'n surto.» Però necessitarem decisions públiques pel que fa referència a les infraestructures sobre el territori, és a dir, els polígons industrials.

Per tant, jo crec que un cert sentit d'especialització i una certa actuació que tingui en compte especialització..., haurem de prendre decisions sobre això. El que no pot ser és que no sapiguem què volem ser. Perquè si no sabem què volem ser no podem fer les infraestructures per fer allò que volem ser. I, per tant, el país ha de decidir què vol ser. En tot no serem els millors. A tots els polígons no serem els millors. Haurem de prendre decisions. Fem-ho de la forma més conjuntural.

Sens dubte la UPIC és un interlocutor de primer ordre i privilegiat. La feina que han fet vostès de liderar aquest associacionisme em sembla de referència i em sembla molt important. Però els vull preguntar amb tota franquesa: si fem una comissió d'estudi per prendre conclusions per desenvolupar les demandes que avui vostès fan, i desenvolupar-les amb propos-

tes concretes, consensuades entre tots els partits, i fins i tot propostes d'àmbit normatiu, quins altres actors o agents creuen vostès que hem de tenir presents? Jo vull demanar això. Ja sé que els demano, potser, per altres que els fan la competència, però segur que tenen vostès altres agents amb els quals col·laboren.

Un tema que ens preocupa molt: la posició de la indústria, que fonamentalment és petita, mitjana empresa..., més mitjana, no?, la més competitiva. La posició de les indústries mitjanes davant de les supergrans empreses que controlen els subministraments. És a dir, vostès se senten forts, ben defensats, capaços, davant de monstres empresarials –«monstres» en el sentit de molt grans, eh?, sense altres lectures, diguéssim, eh?; a vegades, sí, però en tot cas les deixo a banda–, com són els subministradors elèctrics –que estan en règim de quasi monopoli–, com són els subministradors de gas –que estan en règim pràcticament de monopoli–, o els de telecomunicacions, que aquí hem de dir que esperem molt que el Govern no ens deixi en mans d'un monopoli. I per això des del nostre grup insistim i dialoguem en aquest sentit d'una forma molt important. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Si em permet un minut, senyor president, faré telegràficament algunes preguntes.

Un altre tema que ens sembla fonamental: el tema de les infraestructures: gestió individualitzada de l'aeroport, el tema de l'ampliació del port... *(Continua sonant el senyal acústic.)*

El president

Senyor diputat, pot continuar. Tenim un problema tècnic. O sigui, vull dir, que se'ns ha disparat i no podem parar el rellotge, però pot continuar.

Oriol Amorós i March

Li ho agraeixo, senyor president. Tenia la sospita que jugava amb alguna maquineta, però li agraeixo l'explicació.

Per tant, l'impacte d'algunes decisions importantíssimes, entenem nosaltres, per a la indústria: l'impacte que vostès veuen en l'endarreriment de decisions que són importants per a la creació de llocs de treball en l'àmbit de la indústria; com és la suspensió del procés d'individualització de l'aeroport del Prat i l'impacte que això pot tenir en la ubicació de seus d'empreses; com és el tema dels accessos al port, amb el nou potencial que podríem tenir amb l'ampliació del port; com és, a vegades, l'endarreriment o manca de decisió sobre la prioritat del tren de mercaderies i corredor mediterrani. Si això ho veuen necessari.

Després, m'agradaria saber com veuen vostès la situació de les deslocalitzacions d'empreses, moltes de les quals de caràcter multinacional, que en temps de crisi, doncs, reagrupen una mica les seves plantes de producció, gairebé sempre indefectiblement en països..., lamentablement i potser contra la lògica econòmica, últimament en països de costos laborals superiors als nostres, però en canvi de legislacions laborals més protectores. I no sé com ho veuen vostès, això.

I la rellevància, o la relació que té aquest fet amb la ubicació de centres de decisió, no? És a dir, n'hem vist diversos casos, d'empreses que dius: «Ostres, la planta de Catalunya funciona millor que la planta de França o que la planta d'Itàlia o que la planta d'Holanda o que la planta d'altres països europeus, en canvi deslocalitzen la de Catalunya i no la d'aquests altres països, no?» I veus que hi té a veure on està ubicat el centre de decisió, veus que té a veure amb la legislació laboral. Però segur que vostès tenen una opinió pròpia sobre això.

M'ha interessat molt que parlessin de projectes d'energies renovables en els polígons. Joestic convençut que si algú ha fet els deures quant a eficiència energètica ha estat la indústria, per una qüestió de costos. I, per tant, crec que així com en mobilitat, així com en edificació ens queden molts deures per complir en qüestió d'eficiència energètica, la indústria ha fet molta feina en aquest sentit. Però segur que vostès tenen idees per millorar en aquest àmbit, tant d'eficiència energètica –em sembla més important– com d'implementació de renovables. M'ha interessat molt això que han dit del gestor de mobilitat.

La situació de les telecomunicacions..., m'he quedat amb un dubte. Perquè en aquests gràfics que vostès presentaven deien que no tenien... –perdoni si m'equivocho, eh?–, que la majoria no estaven en situació crítica d'accés a banda ampla, però que, en canvi, sí, la majoria estan en situació crítica d'accés a ADSL. Nosaltres pensem i defensem i creiem que hi han iniciatives començades pel Govern anterior i que podrien ser continuades per aquest Govern –i esperem que així sigui–, d'accés de fibra òptica a tots els polígons, i creiem que hem d'anar a la fibra òptica a tots els polígons. Això de l'ADSL té els dies comptats i té un recorregut..., en fi.

Recollim les seves propostes: el tema de la llei de polígons, d'un marc reglamentari que unifiqui les situacions i que, per tant, ens permeti una política conjunta de promoció conjunta. Recollim la seva demanda de la necessitat de realització d'una diagnosi. I com que creiem que el fre que tindrem amb aquesta política és la dispersió i el minifundisme de sòl industrial en aquest país, que té molt a veure amb el minifundisme municipal, proposem a la resta de grups parlamentaris que recollim les demandes que avui se'ns fan, que fem una actuació conjunta en format de comissió d'estudis o de comissió específica sobre aquesta qüestió dels polígons industrials, o de grup de treball..., ens és igual –ens és igual. En tot cas, sí que defensem que o ho fem tots els grups alhora o serà molt difícil, perquè els interessos electorals locals ens faran de fre a tots. I en això més val que siguem sincers, pràctics i que anem per feina.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós, i demanar-li disculpes novament per les noves tecnologies que ens aporta el Parlament, que a vegades el que comporten és això..., i passem a allò tradicional que és el més segur, no?

A continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustríssima senyora diputada Montserrat Ribera.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, president. Bé, en primer lloc agrair al senyor Morell i al senyor Ribera, doncs, les explicacions que avui ens han fet. Dir que, bé, jo personalment ja les coneixia, ja he entrevistat el senyor Ribera, però realment és molt important, crec, per a Catalunya i per a la nostra indústria tot el que vostès ens han exposat avui aquí.

De fet, el senyor Morell ho ha dit: que la motivació primera va ser, doncs, la voluntat de la promoció dels interessos de les indústries dels polígons, i poder gestionar des d'aquesta proximitat, moltes vegades és bàsic. També entenem totes les problemàtiques i les necessitats que ens han mostrat, no?, perquè tots hem corregut el territori, i tots sabem que hi ha polígons industrials on hi ha moltíssimes deficiències. Deficiències en els ajuntaments, per la flexibilitat de les llicències d'obres, de les llicències d'activitats, etcètera; també de les infraestructures necessàries –ens passem per polígons, doncs, que a vegades ni el clavegueram, ni l'enllumenat, ni l'aigua ni tots els serveis estan en condicions–; també tenim..., el sòl necessari per a possibles ampliacions, o per veure quin tipus d'indústria s'hi ha de localitzar o no, per la mobilitat, pel medi ambient, per la seguretat. En som plenament conscients, de totes aquestes necessitats.

I també som plenament conscients que hem de defensar el turisme, però que sobretot també hem de defensar el model industrial de Catalunya. Perquè el turisme té una part molt important de contribució en el nostre producte interior brut, però és evident que un país que ha sigut eminentment industrial, que hem sigut el llit, una mica, de la revolució industrial del nostre país, no podem perdre aquesta característica. Tenim gent preparada, tenim gent que ho sap fer, i per tant és importantíssim defensar el model industrial, que durant uns anys sembla que hi va haver un cert oblit en aquest sentit, davant de l'especulació en molts àmbits.

Per altra banda, jo voldria dir-li: senyor Morell, no prengui els alcaldes com a enemics. Els alcaldes..., jo sóc alcaldessa, concretament, i no som enemics dels polígons industrials, de les empreses, dels industrials. El que volem, d'alguna forma, és ajudar. A vegades, potser la falta de comunicació, o la falta de coneixement, pot provocar que algun alcalde faci accions que potser no són les que s'haurien de fer. Però no ens vegi com a enemics; al contrari: els alcaldes el que volem és que hi hagi feina, que hi hagin llocs de treball i que com més competitiva sigui la indústria de les nostres àrees geogràfiques, millor. Sí que és veritat el que es comentava per part del diputat d'Esquerra Republicana, que tots ens mirem el melic i tots anem a mirar, doncs, el nostre propi interès, en el sentit que tots volem el polígon industrial a casa nostra. Haurem de mancomunar. I entenc que si en aquesta comissió hem de posar punts sobre la taula, algun haurà de ser aquest: intentar mancomunar en despeses i en ingressos; és evident.

Per altra banda, s'ha parlat d'una feina que porta a terme la UPIC, d'aquest mapa de polígons industrials, d'aquest cens empresarial, d'aquesta activitat, que crec que és importantíssim a l'hora de reubicar inversions, a l'hora de captar noves inversions, a l'hora del manteniment de l'activitat econòmica al nostre país. És importantíssim conèixer el sòl, el sostre industrial, en quines condicions ho tenim –si tenim prou aigua, si tenim prou electricitat–, quines necessitats..., si hi haurà prou serveis per a persones, directius que hagin de vindre aquí. Per tant, és importantíssim tenir al cap tota aquesta informació, tota aquesta eina per dinamitzar i conèixer les necessitats de tot plegat. És que, més ben dit, penso que és una eina de política industrial que ens pot ajudar a dinamitzar el nostre país.

Vostès ho han dit: promoció i dinamització dels polígons industrials per atreure noves inversions, noves implantacions i mantenir el teixit industrial que ja tenim –no ho oblidem: importantíssim.

Bé, jo per no allargar-me..., ja s'han dit moltes coses, és l'última intervenció, per tant, jo li faria algunes preguntes concretes.

Concretament, si tenen alguna proposta específica en l'àmbit de la fiscalitat. Han parlat de temes de fiscalitat, d'impostos..., no ho sé, en el tema de llicències, en el tema d'IBI..., o sigui, a nivell local, però també a altres nivells, com pot ser en impost de societats, en impost de l'IRPF... Posaré un exemple: vostè ha parlat d'un polígon on una empresa venien unes persones a visitar-lo i s'havien d'asfaltar la seva part. Doncs, no ho sé, si ells s'ho han de fer, potser l'ajuntament ha d'aplicar algunes bonificacions... No ho sé, si tenen alguna proposta concreta en aquest sentit, o en el tema d'altres tipus de fiscalitat, a nivell més estatal.

En l'àmbit de l'urbanisme –quant a la dimensió, quant als serveis–, si tenen també alguna proposta específica quant a les edificacions, quant al tipus de polígons, quant a si hem de diferenciar àrees industrials de polígons industrials, eh?

Alguna proposta específica quant als ens locals: com, els ens locals, poden contribuir a la millora dels polígons. Segur que poden contribuir-hi moltíssim; però si tenen alguna proposta específica, si ho han treballat o no.

I també alguna proposta específica en el tema de captació d'inversions, d'atracció d'activitat econòmica i de manteniment, sobretot combinat, doncs, amb la Diputació de Barcelona, que ja se n'ha parlat en algun moment, però sobretot amb ACCIÓ, que potser és l'element que ha de dinamitzar més aquesta nostra política industrial, sobretot amb aquest nou pla d'actuacions, eh? –d'actuacions 2012-2014.

I per altra banda, si totes aquestes propostes, tot això, creuen que hauria de quedar, o sigui, recollit en una llei, eh? No sé si hauria de ser una llei o hauria de ser... Per la nostra part, dir que recollim aquesta demanda, que estem totalment d'acord amb un format de..., vostè ha dit en algun moment: «Escolti, facin alguna cosa. Facin alguna cosa, ja sigui una comissió, el que sigui.» Estem completament d'acord, recollim això. Estem

disposats a fer-ho, a intentar assumir i a intentar mirar que tots els grups polítics arribem a un acord en aquest sentit. A fi de comptes, tots estem en el mateix vaixell i a tots ens importa que això vagi endavant. I posar-nos, doncs, a la seva disposició per a tot el que calgui i el que sigui necessari.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies a vostè, senyora diputada. I ara, pel temps de quinze minuts –se poden repartir el temps sense cap problema–, poden contestar a les preguntes que s'han fet. Per tant, té la paraula el senyor Josep Morell.

Josep Morell i Miró

Sí, moltes gràcies, president. Bé, abans que tot, agrair-los a vostès àmpliament l'atenció, o el que han recollit, del que hem explicat. Hi havia moments que tenia la sensació, o que..., d'un *déjà-vu*, no? Vull dir, tot això en algun lloc ha passat, que veig que la gent sap del que he parlat; això no acostuma a passar. Per la qual cosa els agraeixo la sensibilitat que han tingut en la temàtica que hem portat i la captació de les idees que hem posat a sobre la taula.

Jo intentaré contestar quasi a tothom; si no puc, escolti: amb tota la llibertat del món, tinc el compromís personal –personal; pensin que estic aquí i no treballa a la fàbrica– que aquest projecte tiri endavant. Estic a la seva disposició, els ho dic de veritat. Ara, jo també sóc d'aquells que poso un temps i un quant; vull dir, tinc aquesta deformació empresarial, per dir-ho d'alguna manera, no? Però, de veritat –jo els repartiré unes targetes–, en Francesc Ribera està a la seva disposició. I quan parlo d'això, parlo del Consell de Cambres de Catalunya, parlo que això és una iniciativa de les cambres catalanes. Evidentment, qui té més pes és la Cambra de Barcelona; jo formo part del Comitè Executiu de la Cambra de Barcelona. I a partir d'aquí, dient això, voldria fer un comentari perquè ha sortit el tema de turisme.

Jo no sóc crític amb turisme, no puc ser-ho. A través de la Cambra de Barcelona, a través del comitè executiu, sóc conseller de turisme de Barcelona. O sigui, no puc ser-ho; si ho sóc, haig de plegar. Jo el que dic és: senyors, jo en això hi estic d'acord. És un sector, el turisme, que probablement és dels que pollueix més, embruta més i el menys regulat, i en canvi ha arribat on ha arribat. Jo el que dic és: senyors –és com un exemple–, és a dir, tenim això d'aquí, que evidentment aquest arbre dona fruit, però pensem que n'hi ha un que s'asseca. I s'asseca..., jo no sé si falta o no falta política, jo dic que falten coses concretes, que o les fem ja o no hi arribarem a temps, no?

Aleshores, agraeixo una vegada més el fet que tots..., vegi que estiguin, diguéssim, units en aquesta sensibilitat. I de totes les preguntes hi ha un denominador comú que m'agradaria contestar, i és en l'àmbit de la fiscalitat. Escolti, només he dit que a les activitats industrials, els propietaris dels immobles –i com veuen els separo, per això intentaré donar una resposta al se-

nyor Amorós; els separo expressament— representem el 25 o el 50 per cent —depèn del municipi— de la recaptació. Jo no demano en aquest moment, en aquest precís moment —perquè penso que seria un abús— una rebaixa de la fiscalitat. Jo el que demano és: escolti, d'aquests recursos... —i estic d'acord amb la societat del benestar i intentaré també donar-ne una resposta: que la millor societat del benestar és aquella que dona feina—, és de compartir aquelles decisions que m'afecten. Perquè és que al final n'estem prenent unes que no van a favor. I diem: «Tampoc van en contra»; però no van a favor. I ara necessitem motor, necessitem benzina que ens ajudi a tirar endavant, eh?

Aleshores, en aquest sentit, dic: escolti, el que volem és compartir les decisions. O sigui, facin la llei, facin el marc; sí, la demanem. De la mateixa manera que demanem que treguin les que no serveixen, perquè tenim tres o quatre disposicions o lleis o àmbit legislatiu que permeten fer tota una sèrie de coses que al final no són útils per als polígons industrials. I escolti, fem-ne una. A nivell de mancomunitats? Escolti, m'és igual. Ara, miri, com tot projecte, es necessita... O com els fills: quan són petits se'ls ha d'ajudar. I quan són grans se'ls ha de demanar responsabilitats perquè són adults. Però els hem d'identificar. Jo dic: escolti, jo, com a membre d'una activitat industrial d'un polígon industrial, deixi'm que actuï com a adult, deixi'm que respongui de les meves responsabilitats. Ja respondré, però deixi'm fer-ho. Perquè, clar, si no puc fer res perquè està en mans d'un altre..., és que no puc respondre. No m'han fet adult com a activitat.

I en canvi, altres sectors..., i aquí hem de dir més aviat que ha sigut el sector immobiliari, eh?, que ha promogut polígons industrials, que ha pactat o no ha pactat amb els ajuntaments en aquesta àrea, en l'altra àrea, en l'altra àrea una requalificació de terrenys. Doncs, aquests senyors no tots estan..., o sigui, poques iniciatives empresarials ha promogut un projecte immobiliari, per dir-ho d'alguna manera. I si les han promogut, no ha sigut per un projecte immobiliari, ha sigut que han necessitat aquells metres quadrats per fer la seva activitat, que és molt diferent —és molt diferent, no?

Aleshores, en aquest sentit, jo contestaria: escolti —a tots—, no he vingut a demanar res de rebaixa de fiscalitat; sí, l'aplicació —ser partícip en aquesta aplicació. Perquè aleshores, contestant al senyor Amorós si estem o no estem, o ens sentim forts o no ens sentim forts davant dels grans grups, dir: miri, jo no sé... Si els sembla jo els enviaré quatre dades, si m'ho permeten també (*veus de fons*) —Ah!, és que et buscava per aquí, però no et veia (*veus de fons*)—, del que és, diguéssim, la infraestructura empresarial que tenim —i ara parlo d'empreses, parlo d'activitats. Jo sempre ho comparo amb Alemanya. El 90 per cent de les empreses catalanes, que són de l'ordre de 270.000 com a empreses —vol dir que tenen assalariats—, i quasi el mateix d'autònoms..., que, per cert, els últims deu anys el diferencial ha crescut cinc vegades; és a dir, l'any 2000 eren 16.000 —16.000— autònoms més que empreses amb assalariats, i l'any 2010 o 2011 —em puc equivocar—, en són 85.000. Això és una desertització: és que la gent se'n va i s'estableix, però no vol —no vol— tenir assalariats. Bé, doncs, el 90

per cent —i no compto aquests autònoms individuals— de les empreses catalanes no passa de vint-i-cinc treballadors, eh? Amb la qual cosa, Amorós, deixa'm que t'ho digui: home, sí que ens sentim indefensos, en la mesura que no hi hagi res a què ens puguem agafar.

És a dir, si nosaltres veiem que, posant-hi el nostre temps —i aquí intentaré contestar també—, en una actuació amb l'alcalde..., perquè els alcaldes no són enemics. Perquè en tenim, d'amics. Però el que passa que en un lloc. En l'altre, no els tenim ni els deixem de tenir..., a veure, no ens veiem; o sigui, un va cap a un lloc, l'altre va cap a un altre: no ens veiem. I aquí del que es tracta és de, diguéssim, mirar els dos cap al mateix lloc, no? Jo puc posar l'exemple —i és just posar-lo— del Romuald Velasco, l'alcalde de Martorelles: «Escolti, el que necessiti. Com a industrial, eh? El que necessiti.»

Per què ens ha ajudat? Perquè hem fet un pacte alcalde - agrupació d'industrials en què conjuntament hem seleccionat una ETT —del país; no és cap multinacional, és veritat— modesta, però que evidentment compleix. Han baixat el coeficient de l'ordre d'un 30 per cent. Vol dir que l'empresari que contracta amb ETT, que és la majoria..., perquè en allò altre no hi creu —per les raons que siguin, no hi entraré. Resulta que també li hem preguntat a l'alcalde quants aturats teníem. Va dir: «Quatre-cents.» Bé, doncs, nosaltres ens comprometem a rebaixar-ho un 10 per cent. Ara, com que són quatre-cents en un municipi petit —aquí ve el que són les actuacions locals, aquí ve el que és l'amistat i la complicitat amb un alcalde—, li preguntem: «Escolta, estem buscant no sé què, tens alguna cosa a la zona?» I fa allò d'abans —no sigui dit que anava d'antic—: «Són bona gent, els conec.» Aleshores, el presentem a l'ETT i contractem. Bé, aquest any en portem de l'ordre de deu, sobre un cens de quatre-cents que hi havia a finals d'any —més o menys, eh?, són números a l'engròs.

Però, escolti, no... —m'ho ha preguntat vostè, no? (*Pausa*.) Dic: no són enemics. El que passa és que n'hi han amb qui compartim taula i n'hi han amb qui no la compartim. Aleshores, si no hi ha algú que els empenyi, només queda la funció del lobby. I el lobby no el fan la petita i la mitjana empresa, perquè el 90 per cent de les empreses catalanes estan per sota d'un 25. I aquí, si anem a Alemanya, entre 25 i 250 treballadors hi ha el 50 per cent de les empreses. És a dir, tenim la mateixa estructura de petites i mitjanes empreses, tenim el mateix país. I comparo Alemanya amb Catalunya o fins i tot amb l'Estat espanyol. Que si algú és capaç d'explicar-me com s'organitza Alemanya, el convido a sopar allà on vulgui perquè jo no ho he arribat a entendre, perquè hi han mancomunitats, municipis, àrees regionals, hi han *Länder*. Hi ha de tot, però s'entenen; són eficients, van per la feina.

I aquí també voldria contestar quant a les deslocalitzacions. A veure, jo no sé les deslocalitzacions per què es produeixen, però principalment per dues coses, eh? Jo tinc un bon amic que ha intentat licitar en un projecte alemany. S'hi ha presentat cinc vegades. I al final l'amic de l'empresa alemanya li ha dit: «No insisteixis, perquè o serà Siemens o serà Siemens, que és alemanya.» Però evidentment això no està en el plec. Però s'ho arreglen, i a l'alemanya és així. Aleshores,

per això em comparo amb ells, no? Nosaltres tenim..., no arribem al 3 per cent d'empreses per sobre dels cent cinquanta treballadors; ells són el 20 per cent. O sigui, tenen la mateixa atomització que nosaltres, tenen la mateixa complexitat administrativa política, però són eficients. O sigui, aquesta és una de les raons.

I l'altra de les raons és que hi han coses que... A veure, nosaltres tenim una cultura mediterrània, però laboralment ens volem organitzar com si fóssim anglosaxons –i resulta que som mediterranis. Què vol dir? Jo sempre dic que a casa hem de treballar nou hores per produir-ne vuit, perquè ens entretenim molt. Però és que forma part de la nostra cultura. I volem fer entrar el clau per la cabota. Volem intentar que els mediterranis, que ens agrada prendre cafè i fer la xerradeta i no sé què... –que fa caliu, que fa caliu d'empresa, que fa benestar fins i tot social, que fa compromís personal amb l'empresa–, transformar-los en robots, com ho són els finlandesos; no, no ho som, som diferents. Aleshores, jo penso que avui –i no és part del tema–, el marc de relacions laborals ha de ser un altre. O sigui, si més no, el que ha existit fins ara i l'emmirallament que hem tingut del model anglosaxó, en el model mediterrani no funciona. I per això la gent diu: «Escolta...» O sigui, el que no pot ser és que quan una empresa passa de cent treballadors ja hagi de tributar l'alliberat. No pot ser que es pactin, diguéssim, reducció o minimització d'activitats legítimes de vaga perquè et dona més alliberats. I a la funció pública en tenim exemples. I aleshores aquí em podria estendre moltíssim. Però com que no he vingut per parlar d'això, jo l'únic que dic és: home, és un dels motius.

El marc de relacions laborals que tenim no serveix per al model actual. I amb això no vull dir, com a empresari, que vulgui ser com el xinès. No tinc res a aprendre dels xinesos; és més: em fan vergonya. No estic d'acord a treballar com ells treballen. No hi estic d'acord. Però també és veritat que tenim una política europea que com que els deixem entrar, que no els posem barreres d'entrades, bé... O sigui, els estem... Estem nosaltres alimentant tot el que fan allí, diguéssim, de desajust social. Però nosaltres som els responsables, eh? I en això no hi ha hagut cap moviment a Europa, polític, que hagi intentant posar-hi fre. Però ja dic, això seria un altre discurs. Però el que sí que m'agradaria és que ningú tingués la sensació que no contesto o que no he recollit les seves preguntes, no?

Quant al que són mercaderies, turisme, aeroport, transport..., sí, a veure, jo penso que si som capaços de construir uns polígons industrials, de dinamitzar els polígons industrials, que la gent del poble se'n senti satisfeta, serà més fàcil que els que viuen al Besòs treballin al Besòs que no pas que vagin a treballar al Llobregat. Per què? Perquè diran: «El meu fill treballa allí. El meu fill treballa a la Nestlé», per dir alguna cosa. I parlo de la Nestlé perquè tothom se sent satisfet que el seu fill treballi a la Nestlé –el noranta per cent i escaig. Aleshores, això també ens ajudarà a dinamitzar, i probablement el cost dels treballadors mai serà en aquest sentit.

Respecte a les mercaderies, aquí el discurs no s'acaba mai. El que sí que és veritat és que necessitem uns

hubs de comunicacions molt més dinamitzats dels que tenim. Sí, sí, tenim dificultats. Tenim dificultats al port; sí, encara en tenim. Tenim dificultats de mercaderies a l'aeroport; sí, encara en tenim. I ja no diguem si resulta que hem d'agafar i muntar congressos per a no sé quina cosa, per a no sé quina altra, que resulta que la gent ha de venir de Madrid perquè aquí realment, escolti, costa una mica més.

Miri, jo sóc president de la Federació d'Entitats Catalanes contra el Càncer. Fa pocs dies vaig fer una presentació aquí, a casa de vostès, també. Volíem organitzar el congrés mundial a Barcelona, proposat per la Unió Internacional contra el Càncer, i no el farem, perquè al final ens surt més car que als altres. Hi ha un tema logístic complicat. Bé, és una limitació –és una limitació–; és veritat, és una limitació. Si ens comparem amb Alemanya, ho tenen diferent. Però això és un... Aquí ja no hi vull arribar, perquè això és una reforma de l'Estat, això es allò que en diuen..., no ho sé, això ho diuen a Madrid. Jo parlo del que podem fer aquí en clau d'unes zones que produeixen ocupació sostenible; que aconseguen, a través de la feina, un millor estat del benestar; que a través de les quals podem, si hi ha algú que ens ajudi, forçar que els grans grups, a veure, no ens «ningunegin», per dir alguna cosa, d'acord?

Què més m'han preguntat? (*Pausa.*) Sí, el senyor Amorós també preguntava el tema de..., bé, o feia la referència als clústers sí, clústers no... A veure, hi ha una cosa que nosaltres acabaríem tenint, perquè és que no hi hagi ningú que la tingui en aquest país –ni el Pla estratègic metropolità, ni Barcelona Regional, ni res–, i és quines llicències d'activitat hi han a cada lloc. No se sap. Aleshores, quina política puc fer si no sé el que tinc? Això no se sap. I una altra cosa: és que les llicències d'activitat no determinen res. Perquè l'invent dels CNAE és de..., no ho sé, de les Cortes de Cádiz, per dir alguna cosa, perquè alguna cosa celebrem. És que no sé ni de quan és. És que no serveix per a res. Són uns referents que ens serveixen per fotre'ls a les..., ai!, per posar-los a les estadístiques i dius: «Bé, més o menys va per aquí.» No vol dir que els altres, que Alemanya estigui més ben organitzada que nosaltres. Però, vull dir, jo estic convençut, hi ha el compromís personal –que amb en Ribera, amb en Francesc Ribera hi estem treballant– que aquest coneixement nosaltres l'aglutinem el màxim possible. També demanem poder compartir i no duplicar la feina –ho ha dit en Francesc Ribera. És que el que no té sentit és que, a veure, que la Barcelona Regional faci el mateix que fem nosaltres. Que ho facin ells; ja ho compartirem.

Això ens costa una mica, eh? Ens costa una mica, no sé per què. Però és que no volem fer-ho! És que la diferència nostra és que nosaltres volem demanar que es faci –qui sigui–, per fer-ne ús: «Fes-ho tu, però fes-ho. I, si no, ja ho faré jo.» Aleshores, a partir d'aquí ens anem trepitjant, ens amaguem coses. Vull dir, en aquest sentit, és...

Al final és: volem la complicitat pública i privada –o privada i pública–, per tirar endavant alguna cosa que ens ajudi que les zones, àrees, polígons –diguem-ne el nom que vulguem–, siguin suficientment competitives. Perquè jo avui tinc tres demandes d'actuació

–i només fa un mes que ho hem llançat a les cambres catalanes–, i una des de Rotterdam –d'aquí al costat–: «Escolti, tenim interès en no sé quina cosa, no sé quina altra. –Els acompanyarem.»

Jo posaré un exemple que em va passar a Rhône-Alpes, a Lió. Jo volia posar un taller de recuperació d'unes coses que jo faig. I em va dir: «Posa't en contacte amb els de Rhône-Alpes.» A mi em va rebre una senyoreta molt simpàtica que parlava quasi català, a Lió –parlo de fa vint anys, d'això, eh? I jo vaig sortir, i en tres dies fins i tot em va presentar gent que podia portar el taller o la fàbrica que volia muntar allí. Inclús em van presentar les empreses catalanes que estaven establertes. Vaig sortir d'allí, com aquell qui diu, amb el vestit fet a mida. I això era una àrea de promoció que no em va donar estudis i papers, sinó que em va donar acompanyament. Volem fer acompanyament des de la UPIC –o volem que es faci l'acompanyament, ens és igual–, però amb eficiència, en clau empresarial. Perquè el 90 per cent de les empreses que tenen menys de vint-i-cinc treballadors ho entenguin. Hem de legislar per als que tenen menys de vint-i-cinc treballadors. Aquests són els que agafen gent. La resta és més fàcil. La resta és una acció de dir: «N'agafa tres-cents i què em dones perquè porto tres mil aquí o tres mil allà.» Són altres tipus d'actuacions, que jo..., benvingudes siguin, eh? Però on creixerem serà en això: en petites i moltes accions de sentit comú. Que el petit i mitjà empresari, que és el que tenim, que és el 90 per cent..., ho repeteixo: 90 per cent de les empreses catalanes menys de vint-i-cinc treballadors. I no parlo dels autònoms. Doncs, entenguin-ho

Jo no sé si els he contestat a tots. De fet, la voluntat... Ah, sí!, m'han demanat a qui tenim per participar a la comissió. Escolti, de moment ens hem compromès nosaltres. Tinc el compromís de les cambres de comerç de Catalunya. A veure, no ho sé, Déu n'hi do! Jo penso que no ens ho acabarem. Ara, si és necessari ja posarem algú més. Però que ens ajudi a fer feina, eh?, vull dir... Si ens ha de dispersar, no el proposarem, encara que li sàpiga greu, eh?

El president

Senyor Morell, s'ha acabat el temps.

Josep Morell i Miró

Doncs, miri, i a mi se m'han acabat els arguments. *(Rialles.)* Coincidim.

El president

Doncs, Déu n'hi do, perquè li han fet moltes preguntes, eh?

Josep Morell i Miró

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Els grups parlamentaris volen repreguntar? *(Pausa.)* Partit Socialista, vol repreguntar?

Montserrat Capdevila Tatché

Bé, més que repreguntar, vist el que hem comentat, per fer una proposta, si..., no sé si correspon processalment o no, però no estaria malament, potser, que ens comprometéssim tots, com hem intervingut, a fer una ponència conjunta –una ponència conjunta, grup de treball– per elaborar una proposta de llei de..., una proposició de llei de polígons, que és el que, d'alguna manera, una de les coses que ens demanen. Ho poso a la consideració de la resta de grups, però aquesta seria la nostra proposta.

El president

Jo, senyora Montserrat Capdevila, si no li fa res..., després podem parlar amb els portaveus dels grups parlamentaris i veure'n la possibilitat. *(Oriol Amorós i March demana per parlar.)* Endavant, senyor Oriol.

Oriol Amorós i March

Per descomptat, els grups parlamentaris podem acordar el que sigui quan sigui, no?, però a mi em sembla, recollint una mica el que he dit en la primera intervenció jo mateix i el que ara ha dit la Montserrat Capdevila, que estaria bé, atesa la petició que se'ns ha fet, que els grups parlamentaris, perquè constés en acta, es posicionessin. Òbviament no vull obligar ningú a intervenir si no vol fer-ho, però em sembla que seria un acte de respecte cap als compareixents, vaja.

Per tant, el nostre grup en aquest sentit –si em permet, president, ja m'expresso–, doncs, seríem partidaris de qualsevol forma de col·laboració conjunta de tots els grups per donar resposta a la petició que se'ns ha fet. Em sembla que la més concreta és una ponència conjunta per a l'elaboració d'una proposició de llei de polígons, perquè així hi ha un objectiu concret i, per tant, traduïble. Per tant, aquesta proposta ens sembla bé. Tot i així, si n'hi ha una altra, que sigui una comissió d'estudis, com dèiem nosaltres, o una altra fórmula, també hi estarem d'acord.

El president

Molt bé. Pel Grup Parlamentari Popular, el senyor José Antonio Coto vol fer alguna manifestació?

José Antonio Coto Roquet

Sí, gràcies, senyor president. Hi ha aquells que diuen a un problema: «Doncs, fem-ne una comissió, no?», i el problema encara el fem més gran. Jo crec que hem d'assumir compromisos en l'àmbit..., i crec que aquí el que ens han reclamat des de la Unió de Polígons és la recerca de solucions en l'àmbit legislatiu. I, en aquest sentit, el Partit Popular de Catalunya estarà obert a estar en qualsevol ponència, en l'àmbit legislatiu, que comporti millorar la situació industrial dels polígons industrials.

Tot i així, doncs, haig de dir que, clar, aquí hi ha diferents sensibilitats, i evidentment la sensibilitat del Partit Popular envers la política industrial i econòmica és molt diferent que la d'altres grups. Per tant, nosaltres en aquesta ponència hi serem i aportarem

els nostres punts de vista respecte al que ha de ser una llei de polígons industrials que afavoreixi l'activitat industrial a Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, la senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Sí, gràcies, senyor president. No, d'una forma molt breu. Jo crec que ens han fet unes demandes amb què tothom estàvem d'acord i que, per tant, des del nostre grup recolzem la proposta que s'ha fet de, bé, de poder tindre una... –com es diu això?–, una ponència conjunta per elaborar aquesta llei. Pensem que és prioritari. Si això potser hi haguessin grups que no ho volguessin, doncs, com a mínim una comissió d'estudi; creiem que el més adient seria això, però que no en faríem un problema de la forma, perquè el que volem és que realment es legisli en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup de Convergència i Unió volen fer alguna manifestació?

Montserrat Ribera i Puig

Bé, jo crec que ja ha quedat clar en la nostra explicació que estàvem disposats a tirar endavant, a col·laborar, a fer, a estar en una comissió. Jo crec que potser en principi hauria de ser una comissió d'estudi, però en tot cas penso que després ho podem parlar amb els portaveus. Però jo entenc que ja ha quedat clar, doncs, que aquest grup de treball que ha de ser el que ha de tirar endavant això..., ja hem deixat el nostre compromís i el reiterem.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Doncs, ho farem constar en acta, parlarem amb els grups, s'elevàrà a la Mesa, i... Ai, perdó, a la Mesa de la comissió, i la Mesa de la comissió a qui correspongui, que és la Mesa del Parlament, i si ho creu oportú, que facin aquesta comissió d'estudi o ponència conjunta, eh?, una de les dos.

Doncs, molt bé, agrair molt la presència de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya –al senyor Morrell, al senyor Ribera, a les persones que els han pogut acompanyar. Ha merescut la pena, penso, la seua compareixença en aquesta comissió, i la veritat és que hi ha una proposta, jo penso que important, damunt la taula per poder-hi treballar.

Tres o quatre minuts per acomiadar-nos dels companys i continuem amb la comissió.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i un minut i es reprèn a tres quarts de dotze i dotze minuts.

El president

Continuem la comissió.

Hi ha una sol·licitud: que el punt sisè se substanciï ara. Els grups parlamentaris hi estan d'acord? (*Pausa.*) Esquerra Republicana hi està d'acord? (*Veus de fons.*) Que el punt sisè es vegi ara. D'acord? (*Pausa.*) PP, Partit Popular també. El Partit Socialista també. Doncs, molt bé.

Proposta de resolució

sobre el garantiment de la continuïtat de l'activitat de l'empresa Alstom, a Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental) (tram. 250-00608/09)

Doncs, comencem. És la proposta de resolució sobre el garantiment de la continuïtat de l'activitat de l'empresa Alstom, a Santa Perpètua de Mogoda, del Vallès Occidental. També volem agrair la presència d'aquelles persones que avui nos acompanyen en aquesta comissió, i penso que molt concretament en aquesta proposta de resolució.

Com és una proposta de resolució que ha sigut signada per tots els grups parlamentaris, doncs, el procediment serà el normatiu, el reglamentari en aquest cas. Per tant, té la paraula en primer lloc, per un temps de cinc minuts –de cinc minuts... Saben vostès que sempre hi ha la generositat d'estirar una mica més, no? Per tant, fem cinc minuts i no hi ha cap problema que hi hagi una flexibilitat si falta una mica de temps. Pel Partit Socialista de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada la senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president; no es preocupi, que segurament no els exhauriré. En primer lloc, doncs, saludar el comitè d'empresa d'Alstom; saludar-lo novament, atès que també crec que en aquesta comissió ja hem pogut compartir amb ells altres iniciatives –justament també com a mostra del suport que des del Parlament els hem anat donant–, en un recorregut que no ve de fa poc sinó que ja ve de fa uns quants anys, i que des del Grup Parlamentari Socialista hem intentat..., i hem treballat al seu costat, tant des del territori –per tant, des de santa Perpètua, com des del Vallès Occidental– com des d'aquí, des del Parlament, o com des dels governs –en la mesura que érem un grup que donava suport al Govern anterior–, i avui també, i ara, amb les noves circumstàncies que es van produint.

També fa poquet ens vam poder reunir –el mes de febrer. Estaven en aquell moment en una situació difícil també, se'ls havia aplicat ja un expedient de regulació d'ocupació –vénen, en aquest cas, d'un altre procés dur i difícil–, i estaven en un procés de negociació que finalment ha arribat a un punt i a l'acord. La qual cosa, doncs, també celebrem, en un moment en què ja vivim l'impacte i les incidències d'una reforma laboral que el Govern de l'Estat del Partit Popular ha tirat endavant, la qual no compartim, perquè justament el que fa és treure –en aquest cas al Govern de Catalunya– un

instrument tan important, com a autoritat laboral, com és ser autoritat laboral també en la gestió dels ERO. I, per tant, en aquest cas, lamentem que... Celebrem, primer, que ells..., eh?, i per tant el comitè hagi pogut arribar a un acord –prèviament, en aquest cas, a l'aplicació d'aquesta reforma laboral, perquè, possiblement, després les coses seran molt més difícils o poden ser molt més difícils.

Per tant, en aquest context, vam ja elaborar fa uns mesos –i avui la veiem aquí– aquesta proposta de resolució, que era motivada justament per aquest context difícil, complicat, i el risc de perdre, en aquest cas, una indústria emblemàtica al Vallès, emblemàtica a Catalunya, i en aquest cas d'un sector estratègic com és el sector estratègic del ferrocarril específicament –en aquest cas, Catalunya capdavantera en el sector industrial lligat a aquesta activitat, i també com a sector. I, per tant, la importància de mantenir-la com a bandera d'això: de la indústria i del que parlàvem fa poc en la compareixença anterior, no?, com la indústria a la base de l'economia catalana i la base de futur –de sortida de la crisi, també–, com a model productiu. Per tant, Alstom creiem fermament que n'és l'emblema.

I en aquest context, doncs, a proposta i també..., i agraim aquesta actitud del comitè d'empresa, que ens demani una cosa que també jo crec que avui dia és molt necessària: és l'acord, el consens per tirar endavant iniciatives de país com és aquesta i com és una indústria com aquesta. I, per tant, vam iniciar, a proposta seva, aquesta proposta de resolució que avui aprovem, que segurament d'aleshores que la vam presentar fins avui han variat coses, favorablement també –hem tingut bones notícies, eh?–, amb algunes comandes, ja no només de Catalunya sinó també de fora de Catalunya i de l'estranger, que donen viabilitat i que donen la continuïtat i el manteniment de l'activitat productiva i de tants llocs de treball, també lligats a l'activitat productiva del nostre país.

Per tant, en aquest sentit, tot el nostre suport, en la mesura que també hem contribuït i hem elaborat aquesta proposta de resolució perquè es mantingui el suport del Govern de Catalunya, d'aquest Parlament, en..., i fer totes les actuacions necessàries perquè el grup Alstom continuï la seva presència i la seva activitat productiva a Catalunya, a Santa Perpètua, i en mantingui els llocs de treball. I que també puguem fer tots els seguiments i les actuacions per tal que l'impacte dels ERO sigui el menor possible i, per tant, tot i que la reforma laboral, en aquest cas, al Govern de la Generalitat li treu aquest instrument, actui exactament igual com ho feia fins ara: justament vetllant pel manteniment, en aquest cas, dels llocs de treball i de l'activitat productiva.

I, per tant, treballar i activar tot el que són les accions de prevenció lligades a les deslocalitzacions, perquè –abans en parlàvem– no deixa d'haver-hi una voluntat reiterada –sembla– de l'empresa per deslocalitzar. I en això és en el que justament jo crec que des d'aquest Parlament ens hem de comprometre fermament: a treballar en tots els àmbits i fronts possibles per evitar aquesta deslocalització. I, per tant, tot el suport a les accions lligades al Pla d'infraestructures de Catalunya, que preveuen justament uns compromisos,

encara que no siguin immediats. I ens ho demanaven amb tota la responsabilitat al comitè d'empresa justament, que entenen la situació actual de crisi, de dificultats financeres, però que això no deixés de banda justament els compromisos –a un termini més llarg, però que fossin compromisos– d'inversions lligats a aquest pla d'inversions d'infraestructures ferroviàries de Catalunya, que per altra banda, i també –i en altres comissions el nostre grup parlamentari ho defensa a capa i espasa–, són un element imprescindible per a la mobilitat al nostre país, i sobretot lligat a la mobilitat que genera cohesió i que genera oportunitats de treball.

Per tant, doncs, aquesta és la nostra posició, que evidentment és de donar suport ple al comitè d'empresa, a la proposta de resolució, que així ho fa, i a les properes que també tenim en curs, que estan en aquests moments en tràmit, justament lligades sobretot als compromisos d'inversions d'infraestructures tant de l'Estat com de la mateixa Generalitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular, en primer lloc, saludem el comitè d'empresa. I agrair-los que estiguin avui, aquí, en el debat i votació d'aquesta proposta de resolució. Proposta de resolució a què el Partit Popular des del primer moment hem donat suport, l'hem signat, i hi votarem, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, a favor.

El sector del ferrocarril és un sector necessari a Catalunya, ja no només pel que representa en termes d'activitat econòmica i el que representa dins del sector industrial català, que és el 15 per cent del producte interior brut, sinó per una necessitat de futur. El preu del petroli augmentarà i continuarà augmentant cada dia més, la qual cosa farà més poc viable altres mitjans de transport, amb la qual cosa el ferrocarril agafarà encara més pes dins del transport. I, en aquest sentit, Catalunya ha de seguir sent un pol industrial en l'àmbit del ferrocarril, si volem ser una economia competitiva.

En aquest sentit, nosaltres, doncs, instem i demanem i exigirem al Govern de la Generalitat, i també al Govern d'Espanya, que es facin totes les infraestructures necessàries per continuar incrementant la xarxa de ferrocarrils a Catalunya i al conjunt d'Espanya. No pot ser que, a dia d'avui, més del 90 per cent dels transports de mercaderies siguin per carretera i no per vies de tren. Per tant, en aquest sentit, nosaltres exigirem que es continuï ampliant la xarxa de metro, la xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat, la xarxa de rodalies en les diferents zones de Catalunya. I, en aquest sentit, la proposta ho expressa clarament, i per això el Partit Popular hi dóna suport.

Catalunya ha de tenir sector industrial, no pot ser només una economia de serveis, no pot ser només una economia dedicada a determinat sectors de poca productivitat, sinó que el sector industrial és essencial si volem donar solució al problema d'ocupació i a les necessitats de creixement econòmic que té la nostra economia.

I ja per últim, envers les afirmacions que s'han fet sobre la reforma laboral, home, que la crítica del Partit Socialista envers la reforma laboral sigui que no es manté un instrument que només existeix a Grècia i a Espanya fins ara, doncs, em sembla, en qualsevol cas, equivocat. Jo no vull... Jo crec que Espanya no s'ha d'assemblar en absolut a Grècia, sinó que ens hem d'assemblar al nostre entorn, als països del nostre entorn de la Unió Europea. Jo crec que, en el segle XXI, defensar unes relacions laborals pròpies de l'època de Franco, doncs, no és adequat. I nosaltres el que plantejgem des del Partit Popular són unes relacions laborals europees, modernes i pròpies de la segona dècada del segle XXI, que ens permetin acostar-nos al nostre entorn més proper.

Els catalans i els espanyols no tenen una maledicció bíblica que faci que Catalunya i el conjunt d'Espanya hagi de tenir el doble d'atur que la Unió Europea. Per tant, si tenim les relacions laborals de Grècia, tindrem la taxa d'atur de Grècia; si tenim les relacions laborals del nostre entorn més competitiu d'Europa, tindrem la taxa d'atur del nostre entorn més competitiu d'Europa. I és en això que es treballa i pel que s'ha fet aquesta reforma tan necessària.

I ja per últim, tornar-los a agrair al comitè d'empresa la seva presència avui, en aquesta comissió, que tenen el suport del Partit Popular incondicional, per tal que l'activitat del ferrocarril a Catalunya continuï, i especialment la seva empresa, Alstom, que creiem que és essencial en el sector industrial català.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, a continuació, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustrada diputada senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, president, també donar la benvinguda a les persones del comitè d'Alstom que avui ens acompanyen.

Abans de parlar pròpiament de la proposta de resolució, vull fer esment d'una cosa que passa avui, que és el fet que des de l'exterior, és a dir, les persones que no formen part de la vida parlamentària però que treballen molt també pel país, decideixen fer seguiments de les coses que fem, i decideixen que ho fem molt bé però que encara ho podem fer més bé. I, de fet, això és el que ha fet el comitè d'Alstom; és a dir, sobre una proposta que havíem escrit, ells veuen que ha quedat desfasada, la qual cosa els mostra sorpresa, i diuen: «Home, això

ha de ser més accelerat.» I ells proposen: «Seria possible?» I d'aquest exterior que ha fet possible la proposta, dir que nosaltres, com a diputats i diputades, també felicitar-nos, perquè hem estat capaços de, amb un breu espai de temps, entendre que ens podríem posar d'acord, entendre que ho podríem solucionar de manera molt ràpida. I, per tant, crec que entre tots plegats hem fet un bon servei al que seria la capacitat parlamentària, i potser hem encetat una nova manera de fer les coses: que quan tinguem una proposta de resolució que hi estiguem d'acord, potser la podríem fer avançar encara més. Per tant, felicitar-los a ells, i felicitar-nos també –si em permeteu–, una mica, tots nosaltres.

Vaig a la proposta. Jo crec també que estem en un moment en què aquesta proposta queda desfasada, fruit d'aquesta capacitat de negociació que ja s'ha dit... També vull fer un reconeixement a la capacitat de mobilització, que –de vegades, per poder negociar bé també s'ha de saber mobilitzar abans, demostrar la capacitat, doncs, de poder fer canviar les coses amb una mobilització– va fer que estiguem en un millor supòsit. Hi han bones notícies, hi ha inversió; potser falten coses, encara –hi ha pendent temes de Rússia i altres comandos–, que això també s'haurà de vetllar. Però creiem que estem en un bon moment.

Més important encara que el fet que estem en un bon moment: que al comitè li preocupi allò substantiu. Ja hem salvat els llocs de treball, però què ens demana el comitè? Que salvem la indústria ferroviària de Catalunya. I ho diuen amb una frase que va ser molt expressiva –d'algun membre del comitè en una reunió anterior que vam tenir–, que va dir: «Nosaltres sabem i podem entendre que estem en un moment de crisi. Jo puc dir el que penso: crec que si no invertim la recessió serà més profunda i encara anirem més avall.» De fet, ens ho diuen ja des dels Estats Units, que sense més inversió la recessió serà imminent i serà molt pitjor. Però ells, amb un punt de comprensió, deien: «El que no volem és que quan això es reactivi, que els trens no es facin a Catalunya.» I crec que això és el substantiu d'aquest treball que està fent el comitè. I crec que això és el que precisament hem de votar en la proposta d'avui i hem de votar en les propostes que vinguin.

És molt important –i jo cec que és fruit que són hereus de la Maquinista i són hereus de la Macosa–, saben el que es pot perdre, eh? Saben, doncs, la importància que ha de tenir una indústria que ara ja no és pròpia de Catalunya però sí que està ara implementada aquí per un grup francès, i que hem de ser coresponsables a vetllar perquè aquesta indústria romangui a Catalunya i la puguem seguir tenint.

I un altre aspecte que toca la proposta i que s'argumenta a la proposta és la percepció que la xarxa ferroviària és imprescindible per al desenvolupament de Catalunya, no només ja per mantenir la indústria, sinó pensant en un territori, pensant en una sostenibilitat, pensant en la propera crisi que serà l'energètica, pensant que tot això augmentarà la nostra capacitat industrial en general si tenim la capacitat de tenir una bona xarxa ferroviària. Per tant, nosaltres òbviament que hi donarem suport. Hi hem treballat, com tots, conjuntament, i per això l'hem votada.

I voldria fer un apunt respecte a la reforma laboral. És cert que amb la reforma laboral que ens ve a sobre, si les coses no canvien –i esperem que la mobilització i la vaga general serveixi almenys per fer-li un tomb–, això que s'ha pogut fer de negociar serà impossible.

Però vaig més enllà. Nosaltres, des del nostre grup, senyor Coto, també volem unes relacions laborals europees. I quan diem «europees», volem dir Alemanya, on els sindicats formen part del comitè que avalua si un ERO s'ha de dur a terme o no. I això seria per nosaltres la flexibilitat a dins de l'empresa, que és el que han pogut fer els membres d'aquest comitè, pactar a dins de l'empresa. No, senyor Coto, el que se'ns planteja, que és de forma unilateral per part de l'empresari.

Però, bé, avui no era el tema, la reforma laboral; però, òbviament, quan parlem de llocs de treball i quan parlem, doncs, de mantenir o no la tecnologia, però també la capacitat dels enginyers, dels treballadors qualificats, dels treballadors formats al nostre país, hi té molt a veure una reforma que el que farà és flexibilitzar i potenciar llocs de treball sense qualificació, en comptes dels llocs de treball amb qualificació. *(Veus de fons.)* Sí, senyor Coto.

Gràcies, president.

(José Antonio Coto Roquet demana per parlar.)

El president

Senyor Coto, si li sembla bé, quan acabem les intervencions me demana vostè la paraula, i em diu... *(Veus de fons.)* No, no, vull dir qualsevol persona; però que no ho fem ara, que ho fem una vegada acabem les intervencions.

A continuació, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor diputat Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, donar la benvinguda al comitè d'empresa d'Alstom, avui aquí, a la comissió del Parlament, i excusar el meu company, Oriol Amorós, el diputat Oriol Amorós, que és qui ha fet seguiment de tota la problemàtica d'aquesta empresa des d'un bon inici. Sí que m'agradaria fer una intervenció, doncs, basant-nos en el que és aquesta proposta de resolució o, en certa manera, aquesta actualització d'aquesta proposta de resolució, que pivota en tres àmbits: un àmbit laboral, un àmbit de política industrial i, finalment, un àmbit que podríem dir de comandes, és a dir, si es creu, si s'aposta pel transport públic, automàticament hi han comandes en aquest àmbit.

Comencem pel laboral. M'afegeixo a les paraules de la diputada Laura Massana. És a dir, tal com està aquesta reforma laboral en aquests moments –i esperem, i molt, que canviï, sobretot després de la vaga general de la setmana vinent–, per exemple la Generalitat no tindria cap paper a l'hora de presentar un ERO com el que es va presentar l'any 2010 –cap ni un, de paper de mediació; de mediació i de posar unes condicions com les condicions que es van poder posar en el seu moment.

I aquí estaven parlant del pla de viabilitat, d'aquest ERO temporal del passat 15 de juliol. Això no s'hauria pogut fer si queda tal com està ara plantejada la reforma laboral. I, per tant, estem parlant de coses molt i molt serioses del que pot succeir si aquesta reforma laboral, que el Govern espanyol del PP ha posat sobre la taula, queda tal com està en aquests moments.

Després, també, com deia, hi ha un aspecte de política industrial. Nosaltres, des del nostre grup parlamentari..., de fet, en el passat Ple, jo mateix vaig poder fer una interpellació al conseller Mena sobre política industrial. I parlem de Política –amb majúscules– industrial, és a dir, creure o no creure en clústers, per exemple; que a vegades tenim la sensació, sincerament, que el Govern de la Generalitat no acaba d'apostar per la política de clústers. I precisament en aquest punt es demana potenciar aquest clúster estratègic, el ferroviari Railgrup, creat l'any 2002, precisament. I nosaltres hi creiem, i molt, en la política industrial basada en clústers. I aquí parlem en concret del clúster ferroviari. I ho deïem: «En el moment de la crisi financera que hem patit i patim, agafa més valor el sector industrial. I, de fet, aquells països que han tingut un sector industrial o tenen un sector industrial potent, a més a més internacionalitzat, són aquells països que aguanten millor la crisi econòmica que travessem en aquests moments, a nivell global.»

I una dada, senyor Coto. En aquesta seva intervenció parlava de l'Estat espanyol. Doncs, miri, hi ha una part que encara forma part de l'Estat espanyol, que es diu Euskadi, que han fet una política industrial seriosa –evidentment amb recursos, perquè tenen un sistema de concert econòmic que els permet tenir recursos econòmics per pagar-se polítiques industrials serioses–, i en aquests moments Euskadi té la meitat d'atur que Catalunya. Per alguna cosa deu ser –per alguna cosa deu ser. Hi ha hagut diners –concert econòmic–, i aquests diners s'han aplicat bé, amb polítiques industrials serioses. I per això tenen el sector industrial que tenen. I per això poden travessar la crisi econòmica com la poden travessar, i d'aquesta manera s'han destruït menys llocs de treball. Parlo de la meitat d'atur que a Catalunya –en percentatge, em refereixo, evidentment.

I, finalment, les comandes. Activar tot el que sigui apostes pel transport públic ferroviari, vol dir comandes. I aquí hi han inversions pendents en la xarxa de rodalies de Barcelona, però fins i tot posaré un altre aspecte que no surt estrictament a la proposta de resolució: estan per crear la xarxa de rodalies de Girona, de Tarragona i de Lleida. I en el moment que el Govern de la Generalitat activi aquestes xarxes de rodalies pròpies –parlo de xarxes de rodalies pròpies–, automàticament hi haurà una possibilitat de negoci, en aquest cas de comandes.

Per tant, el fet que s'aposti fermament pel transport públic va íntimament lligat a les comandes. Perquè podem parlar de reformes laborals o de política laboral, podem parlar de política industrial, però si al final no hi han comandes, diguéssim, sempre ens fallarà una peça. Són tres potes; tres potes per les quals *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –vaig acabant, o acabo ja– s'ha d'apostar, i des d'Esquerra Republicana hi apostem. I per

això, per aquest consens que s'ha creat en aquesta proposta de resolució, hi votarem favorablement.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I a continuació, pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. El Grup de Convergència i Unió també hem sotassignat aquesta proposta de resolució conjunta que, certament, han impulsat des de l'empresa Alstom, en podríem dir, no?, el comitè d'empresa, que avui tenim aquí, que també és un goig saludar-los, haver pogut parlar amb ells, i que cal reconèixer-los la feina feta, també a nivell de la seva aportació, per dir-ho d'alguna forma, també parlamentària, perquè tirem endavant una iniciativa com és la d'avui, aquesta proposta de resolució. Una proposta de resolució que té moltes virtuts, jo crec; té virtuts, com es manifestava –i que els mateixos treballadors així ho han volgut–..., que és la del consens –i, per tant, doncs, allò que tothom remi en el mateix sentit. I aquest consens és bàsicament possible perquè jo crec que parteix d'una realitat –d'una realitat que els treballadors en són conscients–: de veure quina és la realitat del país i la situació que es viu. I que, per tant, més que demanar-nos possibles somnis o il·lusions, es toca de peus a terra i es fa un acte de veure en quins àmbits concrets es pot millorar.

Perquè segurament, si no, es podria caure en una cosa que nosaltres no hi voldríem caure de cap manera, i és fer un pla d'inversions –com va existir en el Govern central– sobre el Pla de millora de rodalies de Barcelona i que després no es duu a terme. I, per tant, des de la nostra voluntat –la voluntat de Convergència i Unió–, allò que és bo i allò que és positiu és posar sobre la taula allò que és factible i allò que és possible. I aquesta és la voluntat que aquest Govern i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió..., doncs, vol fer; sent molt conscients que Alstom és capdavanter en la fabricació de material de transport ferroviari i de generació de transmissió d'energia elèctrica, i que, per tant, hi ha, darrere de tot això, coneixement, i cal vetllar perquè hi segueixi sent.

I en aquest sentit –i ara es deia–, doncs, hi han coses positives a tenir en compte, i és que l'empresa –i s'ha dit aquí amb anterioritat– té els peus posats aquí i, evidentment, la voluntat i la feina que hi hagin comandats tant per part de l'Estat com per part també de Catalunya. Però aquí es deia, i és cert: les empreses que tiren endavant són aquelles també que són capaces d'internacionalitzar-se i obrir-se de cara al món, i que, per tant, s'ha de ser capaç de compaginar les dues coses, sabent el moment econòmic que també es viu. Per tant, en aquest sentit, creiem que aquesta proposta de resolució contempla aquestes coses. En un món cada vegada més internacional, més global, és evident que cal salvar la indústria ferroviària de Catalunya, tenint en compte, doncs, el conjunt del món.

Per tant, veiem que aquest és un element positiu, que cal treballar per aquest clúster, igual que... –jo vull des-

tacar-ho també ara–, com s'ha fet amb el clúster de la moto. No és tan important parlar-ne com actuar-hi. I darrerament hem vist accions concretes que, en l'àmbit de la motocicleta, s'han tirat endavant, a través, evidentment, del sector pròpiament, però per l'impuls també del Govern de Catalunya. Per tant, és en aquest sentit que aquesta proposta de resolució... –almenys nosaltres ens la prenem així–, de treballar-hi des d'aquest àmbit de consens, aquest àmbit de tocar de peus a terra, sabent quina és la situació actual i també posant-hi tots els esforços per part de tothom perquè les coses reixin i tirin endavant.

Gràcies senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. S'havia demanat..., algú havia demanat la paraula? (*Veus de fons.*) Algú o algunes o algun grup. Qui havia demanat la paraula per al·lusions? (*Veus de fons.*) Senyora Capdevila, per quin motiu? Per al·lusions?

Montserrat Capdevila Tatché

Al·lusions als comentaris del senyor Coto.

El president

Trenta segons.

Montserrat Capdevila Tatché

La reforma laboral que s'ha fet aquí, a l'Estat espanyol, per part del Govern del PP, s'oblida de moltes coses que, diguem-ne, a les relacions laborals europees existeixen, perquè el que..., algun expert anomenava la reforma laboral actual «una arma de destrucció de llocs de treball massius», com ha sigut a les dades del mes de febrer. I les relacions laborals..., justament, com esmentava la senyora Laura Massana, en què ens emmirallem nosaltres són les d'Alemanya, on els sindicats en formen part i on l'equilibri entre el paper dels treballadors i el paper dels empresaris és fonamental. I aquí desapareix completament.

Per tant, si a vostès els agrada emmirallar-se en Grècia, deu ser per algun motiu. A nosaltres ens agrada emmirallar-nos en Europa, i sobretot en Alemanya, que és qui ens està, en aquest cas, aportant justament aquest valor i evita la destrucció que s'ha fet. I si haguessim tingut..., en aquest cas ha sigut una llei laboral tan rígida..., segurament no s'haurien destruït tants llocs de treball.

(*José Antonio Coto Roquet demana per parlar.*)

El president

Moltes gràcies, senyora Capdevila. Senyor Coto, per quin motiu?

José Antonio Coto Roquet

Per al·lusions diverses.

El president

Tres segons.

José Antonio Coto Roquet

Miri, per descomptat que nosaltres ens emmirallem en la nostra companya del Partit Popular Europeu Angela Merkel –per descomptat. I m'alegra que vos-tès posin d'exemple el model alemany –tant Iniciativa Verds com el Partit Socialista–, un lloc on governem des de fa vuit anys el Partit Popular europeu. Per tant, ho crec molt positiu i és un avançament en les seves posicions ideològiques cap a la modernització i cap a la segona dècada del segle XXI.

Aquesta és una reforma per a l'ocupació, és una reforma perquè les persones aturades, les persones que veuen perillar el seu lloc de treball, puguin continuar treballant. Per fer reformes per destruir ocupació ja està el Partit Socialista.

I després, quant a la... Aquesta és una reforma en què l'objectiu és que l'empresari no vegi en l'acomiadament l'únic recurs per ajustar en cas de baixades de vendes, sinó que hi ha altres formes de flexibilització –en producció, en horaris, en moderació salarial– per evitar..., que l'únic recurs que tenia l'empresari fins ara era l'acomiadament.

I mai es reconeix que en aquesta reforma, primer, s'acaba amb l'encadenament de contractes temporals que va introduir el PSOE a l'última reforma laboral, que va destruir centenars de milions de llocs de treball, i tampoc es reconeix que hi ha bonificacions per a les persones joves menors de trenta anys, que pateixen un 50 per cent d'atur juvenil pràcticament en el conjunt d'Espanya, o les persones majors de quaranta-cinc anys, que també tenen un agreujament en les seves possibilitats d'ocupació.

I, miri –quant al senyor De los Ríos–, vostè..., potser el que vostè comenta del concert econòmic és que potser vostè ha llegit un altre cop *Economia Digital*. Però, miri, com que vostè, a vegades hem sabut...

El president

Senyor Coto, vagi concloent, eh?

José Antonio Coto Roquet

...–sí, senyor president, ja acabo–, vostè a vegades es basa en retalls de premsa digital per elaborar les seves intervencions, miri: al País Basc, segons l'última enquesta de població activa, l'atur és del 17 per cent –amb aquest famós concert que vostè diu que tant defensa. I, miri, hauria de saber que el País Basc, a dia d'avui, no compleix, es veu que no compleix amb els objectius de dèficit, i el País Basc inclús té problemes de liquiditat i demana ajuda al Govern espanyol. Però com que no forma part de la LOFCA, és difícil que el Govern d'Espanya el pugui ajudar. Nosaltres sabem quin és el seu model de finançament: és aquell que està vigent actualment, que genera un 8 per cent del dèficit fiscal, segons dades del conseller d'Economia –menys de 1.000 milions d'euros segons dades del PSC. Nosaltres creiem que ni un ni l'altre...

El president

Senyor Coto...

José Antonio Coto Roquet

...i, en aquest sentit, nosaltres defensem un model modern de finançament que permeti que Catalunya sigui la locomotora econòmica a Espanya, i no que se separi de la resta d'Espanya, com ho volen altres.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. (*Laura Massana Mas demana per parlar.*) La senyora Laura Massana, per al·lusions, suposo, també?

Laura Massana Mas

Em sento al·ludida i preocupada, president.

El president

Doncs, té trenta segons.

Laura Massana Mas

Cal aclarir, a la defensa que ha fet de la senyora Merkel, que el que sí que no ha fet la senyora Merkel és el que s'atreveix a fer aquí el Partit Popular, que és fer retrocedir en trenta anys els drets de les persones treballadores. A això la Merkel no s'hi atreviria mai –la senyora Merkel no s'hi atreviria mai. M'estalviaré la... Bé, m'ho estalvio, senyor president, no parlaré del franquisme ara.

El president

Moltes gràcies. (*Veus de fons.*) D'acord. A veure, em penso que ja s'ha fet... Déu n'hi do, no? D'una proposta de resolució conjunta, de germanor, de tots els grups parlamentaris..., li hem donat una extensió important. Jo penso que els convidats deuen haver vist en directe, realment..., i deuen haver gaudit també dels debats que es fan en aquest Parlament, que no solament són la proposta d'una resolució, sinó que aquest president ha donat també motiu perquè es pugui fer un debat que va més enllà. Ho han viscut en viu i penso que és profitós per a tots.

Hi ha una esmena que s'ha presentat per tots els grups parlamentaris –per tots els grups parlamentaris–, que hi estan d'acord, i seria la que votaríem. Per tant, vostès volen que fem lectura d'aquesta esmena? (*Pausa.*) No cal? (*Remor de veus.*) No? (*Pausa.*) D'acord.

Doncs, votem.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per unanimitat, queda aprovada.

Moltes gràcies.

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de les aules de recerca intensiva de feina (tram. 250-00572/09)

A continuació, passàrem al següent punt de l'ordre del dia, que seria el segon, que és una proposta de resolució sobre la continuïtat de les aules de recerca intensiva de feina, i ha estat presentada pel Grup Socialista. Per tant, té la paraula, en aquest cas, la senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president. L'any 2009 i 2010, dos anys –especialment el 2009– en què es va començar a produir l'impacte, amb destrucció d'ocupació i, per tant, amb persones aturades a Catalunya, arran de la crisi, es va posar en marxa una fórmula innovadora, anomenada «aules de recerca intensiva de feina», repartides per tot el territori, justament per aproximar, allà on estaven les persones aturades, instruments que ajudessin i que contribuïssin a la recerca de feina i a la seva reincorporació al mercat laboral.

De fet, aquestes aules incorporaven una metodologia. Estaven equipades amb ordinador, telèfon, amb connexions a internet, i amb unes plataformes d'accés, també, a un dispositiu que es va posar en marxa, com és el portal Feina Activa –d'ofertes de treball–, amb una metodologia..., justament, el nom del dispositiu és clar: «intensiu». Per tant, amb una metodologia basada en tres eixos fonamentals: la dedicació exclusiva de les persones –dels usuaris i usuàries–, persones aturades, justament a aquesta recerca intensiva –quatre dies a la setmana, durant quatre setmanes, quatre hores al dia–, en grups reduïts –grups d'entre quinze persones–, i amb una atenció personalitzada –justament personal assessor del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Aquestes aules es van posar en marxa en un nombre, inicialment, de vuit, per posar-les, diguem-ne, a endegar. I després es van establir sengles convenis amb diferents territoris, justament vistos els bons resultats d'aquest instrument, que donaven uns resultats a l'entorn d'un 40 per cent d'inserció de les persones que hi participaven. Vist en un moment de crisi tan accentuat ja el 2010, o algunes que el 2011 continuaven, doncs, dóna fe que és un bon instrument, justament per això, sobretot quan de vegades, o sovint, en aquesta comissió alguns grups només fan que reiterar la poca efectivitat, en aquest cas, del Servei Públic d'Ocupació. Per tant, una mostra en aquell moment d'una mesura innovadora, de bons resultats, amb un cost-benefici altíssim –per tant, amb una alta eficiència.

Per tant, i en aquest sentit, el Grup Parlamentari Socialista el que proposava quan va fer aquesta proposta de resolució, que va ser el 27 de juny del 2011..., i la veiem avui, que estem a 21 de març del 2012, per tant un temps que ha passat molt gran i en el qual hem vist que el Govern de la Generalitat el que ha fet justament, en lloc de mantenir aquestes vint aules, és reduir-les a tan sols set. Les vint aules que existien cobrien, tenien una cobertura, justament, del màxim territori, i sobretot el màxim territori amb uns índexs d'atur més elevats.

Per tant, la nostra proposta de resolució va en la línia de continuar dotant econòmicament i prorrogar els convenis de col·laboració amb els diferents ens locals o institucions, per tal que aquestes vint aules de recerca intensiva de feina continuïn i siguin existents a Catalunya, justament per això, per aconseguir un objectiu, compartit si més no per tots, que és estar al servei dels aturats i de les aturades per aconseguir el que és més important en aquests moments: que puguin accedir a un lloc de treball.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Capdevila. S'ha presentat, a aquesta proposta de resolució, una esmena per part de Convergència i Unió. Per tant, té la paraula la senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. La voluntat –aquí es deia– de les aules de recerca intensiva de feina –i no l'hem de perdre de la vista– és posar a disposició de les persones que aprenen a fer servir les noves tecnologies, però que encara no en fan un ús intensiu, un servei d'ajut a la recerca de feina. I aquesta és la voluntat i és el que s'ha d'impulsar.

A partir d'aquí, el que hem d'utilitzar precisament són les pròpies eines que l'era TIC ens facilita. I, per tant, en aquest sentit, doncs, s'han d'optimitzar els recursos existents amb eficàcia i eficiència. Perquè podem discutir sobre si és necessari vint, dinou, vint-i-u o el nombre d'aules concretes –ens perdríem amb el nombre si parlem del conjunt de Catalunya. Hem d'acceptar tots plegats que vint aules segurament, si és que només es pot fer la feina des d'aquestes vint aules, és insuficient. Per tant, hem de trobar altres vies; altres vies que les mateixes, hi insisteixo, les mateixes TIC avui ens permeten, per poder arribar a més nombre de persones i que, per tant, puguin acollir-s'hi.

I això és el que fa el Govern de Catalunya a través dels espais de recerca de feina. Espais de recerca de feina que passen, lògicament, per les set pròpies del Govern de Catalunya, però també dels diferents punts que, a través –hi insisteixo– de les xarxes dels punts TIC, doncs, es faran. I l'objectiu és aquest: cap altre que fer arribar al màxim nombre de persones aquestes noves tecnologies que els poden ajudar a assolir aquesta feina. I no ens fem trampes tots plegats al solitari, doncs, dient si el nombre en són vint, en són dinou o en són vint-i-u. El que cal és que arribi a la gent. I aquest és l'objectiu d'aquest nou projecte d'espais de recerca de feina per part del Govern de Catalunya, que, sens dubte, doncs, n'haurà de fer molta, de feina, per poder-ho acabar implantant aquest any 2012. Gràcies.

És per aquest motiu que hem presentat l'esmena, en què nosaltres manifestem que cal potenciar i promoure aquestes..., no aquestes aules només, sinó aquesta activitat. I això..., hi insistim, eliminem la xifra vint, perquè entenem que no passa, hi insistim, per un nombre concret.

Gràcies.

El president

Gràcies, a vostè, senyora diputada. I a continuació, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, creiem, nosaltres, que les aules de recerca intensiva de feina són un element positiu; un aspecte innovador, el fet que s'estableixin aules perquè l'aturat tingui la capacitat d'anar a buscar el lloc de treball a través d'internet i amb l'ajut de tècnics que l'assessorin. Però sí que, en aquest sentit, doncs, no creiem que el fet que hagin de ser vint aules sigui definitiu perquè es pugui complir amb l'objectiu de donar servei als aturats. No tenen per què ser-ne vint, en podrien ser vint-i-cinc, trenta o menys, sempre que estiguin ben ubicades i el seu espai sigui adequat. És a dir, una aula..., que n'hi hagi vint amb un sol ordinador..., potser és millor que n'hi hagi deu, amb deu ordinadors cadascuna. Per tant, no es tracta de les aules, sinó dels ordinadors, del servei que poden aportar i de quantes persones poden atendre.

Vostès, doncs... Home, jo entenc que vostès van governar set anys Catalunya i que estiguin, en certa manera, ancorats a mantenir tot el que va succeir en aquells set anys. Però, escoltin, s'ha d'agafar el que és bo, intentar avançar i millorar els serveis. En aquest sentit, nosaltres el que demanem és que es mantingui el servei. I, en aquest sentit, també compartim que aquesta esmena de treure el vint seria adequada. I en cas que això es tregui, doncs, el Partit Popular, evidentment hi votarà a favor. I en el cas contrari, doncs, ens abstenem, perquè entenem que es demana que aquest servei es mantingui, però no creiem que..., el fet que hi hagi vint aules i no es parli del nombre d'ordinadors, del nombre de tècnics, ni del nombre de persones que assessoren i que donen servei als aturats, el fet que no es parli d'això, sinó que simplement es parli de l'immoble o de l'espai físic en què es fa, doncs..., creiem que és incompleta la proposta de resolució.

Per tant, en aquest sentit, si no es posa aquest límit a un nombre concret d'aules, i es posa de manifest i es posa en valor el servei, doncs, el Partit Popular evidentment hi votarà a favor.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I a continuació, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyor president. Bé, el nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta moció, perquè... Jo crec que es va fer una feina: que les oficines de treball comencessin a deixar de ser les oficines de l'atur, per començar a ser les oficines de recerca de treball i d'as-

essorament en aquest sentit. Evidentment, aquest..., no es va poder desenvolupar del tot, però sí que va haver-hi un canvi de tendència en el que havien de fer les oficines de treball de Catalunya. I, per tant, el projecte de les aules intensives de recerca era..., crec que s'ubicava dintre d'aquest àmbit.

Nosaltres creiem que va ser un instrument útil. I jo crec que no és un problema de vint o vint-i-cinc. El tema és: n'hi havien unes, unes donades..., directament prestades o indirectament per la Generalitat, altres amb concerts amb ajuntaments, etcètera. Doncs, la proposició què diu? Escoltin: «Han funcionat. Que continuïn funcionant.» I, per tant, hi donem recolzament, tal com està feta aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyora Civit. A continuació, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Per anunciar el nostre vot favorable a la proposta de resolució del Grup Socialista, per tal de continuar ara amb el funcionament de les vint aules de recerca intensiva de feina existents en aquests moments a Catalunya.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Passem a votació... (*Veus de fons.*) Ai!

Montserrat Capdevila Tatché

M'hauria de posicionar sobre l'esmena i...

El president

Exactament. Disculpi, senyor Capdevila. Endavant.

Montserrat Capdevila Tatché

Em cal fer-ho per diversos motius. De fet, senyor De los Ríos, malauradament no és el manteniment, perquè actualment ja només n'hi ha set, d'aules de recerca intensiva de feina; per tant, ja se n'han suprimit pel camí tretze. I, per altra banda, s'ha deixat de cobrir territori amb un alt índex d'atur, com és l'Anoia, o com són també les Terres..., no tant índex d'atur, però sí amb dificultats d'accessibilitat als serveis públics d'ocupació, com és el Baix Ebre. Per tant, la xifra, de fet la mantenim. I, per tant, no acceptem l'esmena de treure-la, perquè és el mínim que creiem que caldria mantenir.

I respecte al comentari de la senyora Borràs, que justifica que no són importants els indrets... No, segurament no, tant és que sigui en un espai TIC com en un altre, però el que sí que demanàriem a la senyora Borràs o a Convergència, que són..., també ho sabem i el conseller n'és mestre, de vendre productes que no són.

Per això, suposo que el conseller ha contractat un nou assessor de comunicació, un nou periodista per al seu departament de Comunicació, justament per vendre encara millor allò que fan. I que el seu cost –el cost del nou assessor del conseller– és el mateix que el finançament d'una d'aquestes aules de recerca intensiva de feina, que creiem que és més prioritària, en aquests moments, per al país.

I, com deia, no és el mateix un punt TIC, o un Òmnia, o un espai internet –depèn del municipi, del territori, se li diu d'una manera o una altra. Això és una altra cosa, és un punt on es pot fer i es fa alfabetització i formació, iniciació a l'ús de les tecnologies. Parlem d'una altra cosa. Parlem d'una metodologia de treball, d'uns tècnics assessors –que ara és veritat que el Servei d'Ocupació els ha pogut alliberar per dedicar-se a l'orientació i a la inserció laboral. I parlem també d'una metodologia que, en aquest cas, experimenta de bell nou –l'aula activa del Barri Gòtic, per exemple. I, per tant, parlem d'aquesta metodologia personalitzada per als aturats i les aturades perquè trobin o orientin millor la seva recerca de feina, el seu perfil, els llocs dels treballs disponibles.

Per tant, no parlem del mateix quan parlem de punts TIC que quan parlem d'aules de recerca intensiva de feina. Parlem de metodologia, parlem de professionals i parlem de llocs de treball. Amb l'altra cosa parlem d'alfabetització, d'iniciació a les noves tecnologies. I, per tant, la nostra proposta és de vint com a mínim –siguin les que hi havia, siguin unes altres–, amb el criteri que existia, que és aproximar els punts on hi ha més alts índexs de desocupació i més dificultats d'accés justament als serveis públics d'ocupació.

El president

Moltes gràcies. (*Meritxell Borràs i Solé demana per parlar.*) Sí, senyora Borràs, per què demana la paraula?

Meritxell Borràs i Solé

Home, per donar resposta, com a mínim, al que seria una afirmació inexacta, com a poc.

El president

Trenta segons.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies. En primer lloc, dir que els assessors del departament queden molt lluny del nombre que vostès tenien, i que, per tant, en aquest sentit, doncs, una incorporació queda encara amb més de tres vacants per poder arribar a una disminució d'un 20 per cent. Per tant, estem molt per sota d'un 20 per cent del que el seu departament tenia.

Per altra banda, una altra cosa molt senzilla –i que és, hi insisteixo, com a mínim una afirmació inexacta, per no dir una falsedat–, que el que seria tenir una aula d'aquestes característiques, oberta, en què hi han de treballar persones, ha d'haver-hi, doncs, el que és l'aula, el material, etcètera, correspon al sou d'una persona. Amb tota sinceritat, com a mínim és somiar truites.

El president

Moltes gràcies.

Passem a votació. Per tant, no s'admet l'esmena i passem a votació.

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor?

Ha estat rebutjada per 8 vots en contra, 2 abstencions i 6 a favor.

Proposta de resolució

sobre la consideració del sector de la venda no sedentària com una excepció en l'aplicació de la Directiva 2006/123/CE, relativa als serveis en el mercat interior (tram. 250-00577/09)

Passem al punt número 3, que és una proposta de resolució sobre la consideració del sector de la venda no sedentària com una excepció d'aplicació de la Directiva 2006/123 de la Comunitat Europea, relativa als serveis en el mercat interior –vull pensar que és la directiva Bolkestein, no? Té la paraula per defensar-la, aquesta proposta de resolució, la il·lustre diputada senyora Montserrat Capdevila, del Partit Socialista.

Montserrat Capdevila Tatché

Sí, moltes gràcies, senyor president. De fet, aquesta proposta de resolució sorgeix de la inquietud que ens fa arribar el sector justament de la venda no sedentària, altrament anomenat «el sector dels marxants» a Catalunya, quan es va produir en el seu moment tota la..., en aquell moment se'n deia «òmnibus» a nivell de l'Estat, aquí es va fer també un procés per fer una mena d'equivalent d'adaptació de totes les normatives a la directiva de serveis, altrament anomenada «directiva Bolkestein», aprovada el 2006. I això va implicar, també, uns canvis en el règim d'autorització de la venda no sedentària, en aquest cas, que té afectació i, per tant, implicacions en l'espai públic.

I tenint en compte la precarietat i la inestabilitat del sector d'aquesta venda no sedentària –que ocupa, per altra banda, moltes persones, justament això, senzilles i que tenen aquesta com a única fórmula per tirar endavant els seus projectes professionals o els seus projectes de vida–, i veient també que s'han anat trobant encaixos no del tot legalment, diguem-ne, correctes, és va produir un fenomen estrany, que va ser amb la Llei de mesures fiscals i financeres del 2011 –una aprovació, però que en el fons genera uns riscos–, en la mesura que, des de les directives europees i quan es passen els filtres justament de la directiva de serveis..., això estigui tomat; sigui tomat i, per tant, el risc de tornar a començar una altra vegada amb la inestabilitat d'aquest sector.

Per tant, la nostra proposta de resolució justament va en la línia d'instar el Govern de la Generalitat a fer les

accions necessàries amb qui correspongui –per tant, els grups parlamentaris i concertadament amb els diferents agents implicats–, davant els organismes competents –sigui l'Estat, sigui també el Parlament o el Consell Europeu que va aprovar la directiva–, per tal que quedi exclòs d'aplicació el sector de la venda no sedentària, per tal que justament no hi hagi aquesta inestabilitat.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha una esmena de Convergència i Unió. Per tant, té la paraula l'il·lustríssim senyor diputat Carles Pellicer.

Carles Pellicer i Punyed

Moltíssimes gràcies, senyor president. De fet, aquesta proposta de resolució l'entendem; n'entendem el sentit i podríem fins i tot compartir gran part de l'exposició que vostès fan. De totes maneres, després del temps que..., que vam presentar l'esmena en el seu moment i, després de diferents consultes, considerem que, en aquest moment, el sector –i vostè també n'ha fet una exposició ara quan exposava la seva proposta de resolució– es troba en una situació..., que no està en el captament, diguem-ne, del sector, i estava el sector tranquil amb referència a l'aplicació de la directiva.

Prova d'això, és que..., el cert és que la directiva europea no ha rebut cap tipus d'allegació en el sentit del que es presenta en aquesta proposta de resolució –la Directiva europea 2006/123, de 2006, relativa als serveis de mercat interior. I, d'altra banda, també amb referència a la normativa estatal, dins del termini dels tres mesos que també era previst, o és previst, de presentar recursos o alegacions, tampoc n'hi ha hagut cap i tampoc s'ha produït cap recurs d'inconstitucionalitat respecte d'aquesta situació.

Per tot això el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, veient la situació i veient també, una mica, com s'ha anat desenvolupant des de l'octubre, quan va presentar l'esmena, i també, una mica, amb el que vostè ha dit també ara en la seva exposició de la proposta de resolució i que forma part de l'exposició de motius, procedirà a retirar l'esmena que va presentar en el seu moment i votarà en contra de la proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, a continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Popular, José Antonio té la paraula, l'il·lustre diputat senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular de Catalunya ens abstindrem en aquesta proposta de resolució, entenent que la Llei de mesures fiscals i financeres de l'any 2011 ja establí mesures per tal de donar resposta a les necessitats que tenen les persones que es dediquen a la venda no sedentària.

El Partit Popular som absolutament empàtics amb les necessitats de les persones i dels que es dediquen a la venda no sedentària i, en aquest sentit, doncs, atès que en la Llei de mesures fiscals i financeres de fa dos anys vam introduir canvis substancials per assegurar la seva supervivència com a sector, ho continuarem fent en les posteriors lleis i mesures a nivell legal que es portin a terme. El que no farem, doncs, és actuar a partir de demandes polítiques, sinó treballar on realment signifiquin canvis substancials les seves condicions, que és en les lleis. I així ho vam fer l'any 2011, presentant una esmena a la Llei de mesures fiscals i financeres, que va aprovar-se i que ha aconseguit –i així ho ha tramès el sector al nostre grup parlamentari– donar compliment als objectius que tenia aquest sector quant a legislació en l'àmbit de la venda no sedentària.

Per aquests motius, el Partit Popular de Catalunya ens abstindrem en aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyor president. El nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta proposta de resolució. Des que es va aprovar la directiva de serveis, l'anomenada «directiva Bolkestein», és cert que hi ha una situació complicada amb el que és la venda ambulant, en tant que amb la liberalització molts d'ells podien haver perdut la seva paradeta, i, a més a més, també amb una diferència de legislacions municipals, diferents entre totes elles.

És cert que amb la llei d'acompanyament del 2011 se li va donar una sortida, però creiem que és una sortida provisional, i que, d'alguna forma, el que fa falta és... Per una banda, s'havia dit que es faria una llei sobre la venda ambulant, etcètera. Bé, està aquí, però per on s'ha d'atacar és realment per aquí, pel que disposa. I, per tant, és amb la llei estatal i amb la directiva europea.

Per tant, nosaltres donarem suport a totes aquelles mesures que realment vagin encaminades a arreglar el problema de fons. I crec que també en aquesta comissió van comparèixer representants de marxants, etcètera, i ens van donar la seva opinió i ens van fer les seves propostes.

Moltes gràcies.

El president

Té raó, senyora Civit, i permeti'm, que no és costum d'aquest president, però per primera vegada al Parlament de Catalunya –per primera vegada– hi ha una compareixença de marxants, vull dir d'una federació, que és un tema important, en tant que s'havien organitzat.

I ara té la paraula, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre diputat senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Anunciem el nostre vot favorable a aquesta proposta de resolució, perquè considerem el sector de la venda no sedentària com una excepció a l'aplicació de la directiva relativa als serveis de mercat interior. Nosaltres entenem que aquesta és la solució definitiva –definitiva a la problemàtica creada per aquesta directiva de serveis– en aquest àmbit dels mercats i mercadets no sedentaris del nostre país.

De fet, entenem que va ser una directiva que es va fer amb mentalitat centreeuropea, però que la tradició de mercats i mercadets dels països, diguéssim, mediterranis, quedaven absolutament fora de joc en aquesta normativa. I, per tant, el que es proposa en aquesta proposta de resolució és realment arreglar-ho des de l'origen, és a dir, que la mateixa directiva tingui o reconegui una excepció en la seva aplicabilitat. De fet, també –permetin-me dir-ho– aquesta excepció, en aquell any –l'any 2006–, a través del Govern espanyol –en aquell moment del PSOE– s'hauria pogut entrar, perquè malauradament com a país, com a Generalitat, no tenim ni veu ni vot a nivell de les institucions europees. I el Govern espanyol sí que tenia veu i vot i no va entrar aquesta excepció, que realment hauria estalviat molts mals de caps, no només al sector, sinó també a molts i molts responsables municipals en matèria de promoció econòmica quan han hagut d'adaptar normatives i ordenances municipals per complir aquesta directiva.

De fet, el que vam aprovar amb la llei d'acompanyament del 2011 va ser una moratòria de quinze anys, si no ho recordo malament. I, per tant, durant quinze anys no tindrem el problema, però dintre de quinze anys tornarem a tenir el problema sobre la taula. I aquest és el tema. És a dir, aquí, d'acord, hi ha una moratòria de quinze anys, per tant durant quinze anys podem estar tranquils, però si no es fa aquesta excepció a la mateixa directiva, dintre de quinze anys tornarem a tenir el problema sobre la taula. Per tant, entenem que està bé haver pres una solució per parar el cop de moment, durant quinze anys, però no entenem, realment no entenem els posicionaments tant de Convergència i Unió com del Partit Popular, que no donaran suport a arreglar el problema per la base, que és una modificació de la directiva.

Res més. Donarem, doncs, suport a la proposta de resolució del Grup Socialista.

El president

Moltes gràcies. Vull entendre que Convergència i Unió retira la seua esmena per votar-hi en contra. Per tant, no cal donar la paraula al proponent de la proposta de resolució, ja que la retiren, no? *(Pausa.)* És així? *(Veus de fons.)*

Doncs, passem a votació.

Vots en contra?

Set vots en contra.

Vots a favor?

Sis.

Abstencions?

Dos.

Queda rebutjada per 7 vots en contra, 6 a favor i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre el desmantellament per Red Eléctrica de España de la línia de 220 kV que va de Vic (Osona) a Juià (Gironès) (tram. 250-00581/09)

Passem al punt 4 de l'ordre del dia, que és una proposta de resolució sobre el desmantellament per Red Eléctrica de España de la línia de 220 quilowatts que va de Vic –Osona– a Juià –Gironès. És així? *(Pausa.)* I la presenta Esquerra Republicana de Catalunya. Per tant, té la paraula el senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Efectivament, el projecte d'execució de les línies elèctriques aèries de 400 quilowatts Sentmenat-Bescanó i Vic-Bescanó, aprovat el 2007, preveu la compactació d'un tram aproximadament d'uns 17 quilòmetres de la línia de doble circuit de 100 quilowatts de Vic amb la de 400 quilowatts, i alhora el desmantellament de la línia de 200 quilowatts de Vic a Juià –al Gironès–, per tant parlem del desmantellament d'una línia de 200, pràcticament, en un tram de 86 quilòmetres.

Des de mitjans de l'any 2011 –per tant, de l'any passat–, ja ha entrat..., va entrar en servei la subestació de 400 de Bescanó i, per tant, amb aquesta subestació estava ja prevista la possibilitat que a finals del juny de l'any passat pogués subministrar a 220 fins a la subestació elèctrica de Juià. És, doncs, per aquesta circumstància, que entenem que ja es podria procedir –i, per tant, exigir-ho a Red Eléctrica Española– al desmantellament immediat d'aquesta línia de 220, tal com estava previst en el projecte que es va aprovar per a aquesta infraestructura en el seu moment.

Realment, presentem aquesta proposta de resolució, ja que el delegat de Red Eléctrica ha declarat que no es preveu començar els desmantellaments d'aquesta línia fins que no s'enllesteixi tota la interconnexió amb França. Però, de fet, aquesta és una condició absolutament nova que posa sobre la taula, quan només s'havia parlat que quan arribés a Bescanó aquesta línia de 220 de Vic a Juià hauria de ser desmantellada.

És per això que demanem, amb aquesta proposta de resolució, exigir a Red Eléctrica Española que compleixi aquella condició que es va posar en aquell moment a l'aprovar aquesta infraestructura.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Sergi de los Ríos. Hi havia una esmena de Convergència que se va retirar. I a continuació passaríem a les dos esmenes –per l'ordre de presentació–, una del Partit Popular i l'altra del Partit Socialista de Catalunya.

Por lo tanto, tiene la palabra la ilustre diputada del Grupo Popular, la señora María José García.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Un principio básico de actuación en la gestión del sistema eléctrico es la fiabilidad de la seguridad en el suministro de la energía; fiabilidad y seguridad que exigen redundancias en los puntos clave del sistema. En el caso del transporte y la distribución de la energía eléctrica, tenemos que tener en cuenta la existencia de nudos de distribución que son especialmente relevantes para garantizar el suministro a una determinada zona; nudos que pueden ser especialmente relevantes por la concentración de una gran demanda en su entorno, por las exigencias de potencia o por las características sociales o económicas de la zona cubierta.

La manera de garantizar el suministro a partir de un nudo de distribución determinado es convertir antenas en nudos mallados, es decir, garantizar la doble alimentación de energía eléctrica a las subestaciones ubicadas en estos puntos sensibles del sistema. Este es el caso de la subestación de Bescanó, que es clave para garantizar el suministro eléctrico a la provincia de Gerona. Por tanto, garantizar la doble alimentación al nudo de Bescanó es un factor de seguridad que no podemos perder desmantelando la línea de 220 kilovoltios de Vic a Juià, sin valorar las consecuencias.

Desmantelar ahora la línea de 220 kilovoltios nos haría perder la doble alimentación que aporta la nueva, de 400 kilovoltios, a la subestación de Bescanó. El esfuerzo realizado para la puesta en servicio de esta nueva línea en julio de 2010 no habría servido para nada a corto plazo.

Entendemos que es correcto solicitar a Red Eléctrica Española el cumplimiento de los compromisos contenidos en el proyecto de construcción de la línea Sentmenat-Vic-Bescanó, y estamos seguros de que la compañía no tendrá inconveniente en realizar el desmantelamiento de la línea de 220 kilovoltios entre Vic y Juià acordado. Pero no será este grupo parlamentario el que ponga en riesgo la seguridad y la fiabilidad del suministro eléctrico en la provincia de Girona, apoyando una propuesta que no tiene en cuenta la realidad técnica.

Esta realidad es que no se trata de substituir, como dice la propuesta, una subestación de 220 kilovoltios por otra de 400 kilovoltios. Se trata de mantener un doble canal de entrada de energía a la subestación de Bescanó, que desaparecerá con la línea que se propone desmantelar, si no está en funcionamiento otra alternativa. Y esta alternativa es la línea de 400 kilovoltios Bescanó - frontera francesa, que garantiza una nueva entrada de potencia y energía al nudo de Bescanó, que puede suplir, efectivamente, la pérdida asociada al desmantelamiento de la línea de 220 kilovoltios.

Solicitamos, pues, al grupo proponente la aceptación de nuestra enmienda, que garantizará, por una parte el desmantelamiento de la línea Vic-Juià que se pide en la propuesta, pero con las indispensables garantías de seguridad para los habitantes de la provincia de Girona.

Como en cuestiones de seguridad no se debe transigir, y todos tenemos en mente las desastrosas consecuencias de la falta de redundancia sin aportes de energía ante contingencias graves, como fue el caso de la nevada de marzo de 2010, en caso de no ser aceptada nuestra enmienda, votaremos en contra de esta propuesta de resolución, con el objetivo de proteger la seguridad y fiabilidad en el suministro eléctrico a los habitantes de Girona.

Gracias.

El president

Muchísimas gracias a usted, señora diputada. I a continuació també hi ha una esmena del Partit Socialista, del Grup del Partit Socialista de Catalunya, que la defensarà el senyor Xavier Sabaté. Vull corregir una..., abans, que havia dit «kilovattios», i és «kilovoltios», no? Als que no som tècnics, doncs, nos costa. Senyor Sabaté, té vostè la paraula.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, president. Sense que serveixi de precedent, estem bastant d'acord amb el que ha dit la representant del Grup Popular, no?, perquè amb la seguretat de subministrament no podem jugar. I per això nosaltres no podem donar suport a la proposta d'Esquerra Republicana, encara que aquest seria el nostre desig. I per això hem presentat aquesta esmena que, en fi, em sembla que no serà acceptada, però que creiem que, d'aquesta manera, d'alguna forma englobaria totes les postures, perquè..., en fi, nosaltres el que demanem és que Red Eléctrica faci un calendari. I un calendari, naturalment, subjecte a la garantia de subministrament del fluid elèctric. Si no se'ns accepta, doncs..., encara no ho sabem, si ens abstindrem o hi votarem en contra, però no hi podrem votar a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, senyor Sabaté. I per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa té la paraula la senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyor president. Bé, al nostre grup parlamentari aquesta proposta de resolució ens sembla adequada. Per tant, la votarem a favor. En tot cas, l'únic que..., un petit detall a tindre en compte és que el desmantellament és el de la línia de 220 quilowatts del tram Vic-Bescanó, i no Vic-Juià, encara que el nom genèric sigui aquest, no?, perquè com que no s'ha executat encara..., i, per tant, segueix essent necessari per a la línia urbana. Res més, recollir això.

El president

Moltes gràcies. A continuació té la paraula, pel Grup de Convergència i Unió, el senyor Antoni Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Moltes gràcies, senyor president. Breument. Vostè feia esment, al començar aquest punt, de la retirada d'una esmena de Convergència i Unió sobre aquesta qüestió. I, doncs, així és, la vàrem retirar en temps i en forma perquè no podíem defensar l'esmena. I l'explicació és ben senzilla: està plantejada, l'esmena... Pels torns que pateixen els treballs de les comissions, president –aquesta i totes–, estava presentada en un període de temps, i avui la virtualitat d'aquesta esmena, quan es pot abordar..., com ens passa amb totes les comissions, a vegades resulta que fins i tot està fora del temps en què nosaltres desitjàvem haver pogut fer operativa aquella esmena. Sigui com sigui, esmena retirada.

Anem al fons de la qüestió. Jo crec que la iniciativa per part del diputat Sergi de los Ríos és una iniciativa valuosa i ben intencionada, i que, a més, incorpora un element –que jo el saludo, diputat De los Ríos–, en el sentit que Red Eléctrica en el seu dia va dir el que va dir; doncs, que ho compleixi. Crec que, en síntesi, vostè ha vingut a dir això als membres de la comissió: Va dir això Red Eléctrica? Doncs, que ho compleixi. I això ho va dir Red Eléctrica; doncs, hauríem de ser tots sensibles que complís amb el seu objectiu.

Però hi ha una petita cosa que o bé el diputat De los Ríos desconeix, o bé senzillament no li concedeix la importància que altres grups parlamentaris li concedim. A saber: l'acord entre Red Eléctrica i la Direcció General del Govern de la Generalitat de Catalunya per allargar aquest procés justificant la garantia i la fiabilitat del subministrament elèctric. Jo crec que aquest és el detall que, probablement, amb tot el seu dret se li escapa o no li dóna el valor que crec que hauria de donar-li el diputat De los Ríos, i és el que possibilita tres intervencions que, en el fons, hi estem d'acord.

La primera l'ha fet la diputada Garcia Cuevas, la segona l'ha fet el diputat Sabaté i la tercera la faig jo amb la mateixa consideració, ja que tots voldríem que això fos així, diputat, vostè el primer. Però la prudència, la previsió, el càlcul, atendre les persones experimentades que ens donen consells sobre aquesta qüestió, ens fa pensar que val la pena que posem en el centre de tot –ho remarcava amb molt d'èmfasi la diputada Garcia Cuevas– la qüestió de la seguretat, la garantia del subministrament i la seva qualitat.

És per això que, diputat, com que conec el que pensa d'aquesta qüestió, vostè és lliure naturalment de no acceptar les esmenes i fer la votació que cregui oportuna i, si m'ho permet, perdre-la –i si m'ho permet, perdre-la. O té una altra alternativa, que és la que li proposem nosaltres: accepti les esmenes que li plantegen els altres dos grups parlamentaris. I li avanço que si accepten particularment l'esmena del Partit Popular en aquest sentit, nosaltres votarem a favor. Sempre queda una altra alternativa, diputat, que és deixar la iniciativa per a una millor ocasió –això també depèn

de vostè. Però, en qualsevol cas, votarem a favor de la seva iniciativa si incorpora el punt d'esmena presentat pel Partit Popular a la seva qüestió.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor Teixidó. Espero que no sigui per a una altra ocasió, perquè, si no, després ens renyarà vostè, que triguen les esmenes o les propostes de resolució a arribar a la Mesa.

A continuació té la paraula, per posicionar-se sobre les esmenes, el proponent de la proposta de resolució d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Realment ha estat una llàstima que Convergència i Unió hagi retirat la seva esmena, perquè realment venia a sintetitzar d'una manera molt concreta quin era el compromís de Red Eléctrica Española. És exactament aquest, aquest d'aquesta esmena retirada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que és: un cop entri en servei la línia de 400 Sentmenat-Vic-Bescanó, desmantellament immediat de la línia de 220, en aquest cas de Vic a Juià, d'acord amb la reflexió que m'ha fet la diputada Mercè Civit respecte als recorreguts o els trajectes d'aquestes línies.

He dit que aquest era el compromís; aquest era el compromís de Red Eléctrica Española. Aleshores, quan he escoltat a la diputada Garcia Cuevas, realment..., que diu que si es fa això realment es posa en perill la seguretat, la garantia del subministrament, etcètera. Clar, em diu que la proposta de Red Eléctrica Española que va fer en el seu moment, era una proposta insegura i que posava en risc la garantia de subministrament. És el que ens està..., vaja, a mi ja, de Red Eléctrica Española, a aquestes alçades hi ha molt poques coses que em sorprenguin. N'hi ha molt poquetes que em sorprenguin, de Red Eléctrica Española. I, a més a més, els que vivim en el Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre ja no ens han d'explicar res, de Red Eléctrica Española.

Però, realment, aquesta ja seria l'última –això ja seria l'última–, que realment aquesta proposta que van fer –i que nosaltres amb aquesta proposta de resolució demanem que compleixin allò a què es van comprometre– resulta que és una proposta de Red Eléctrica que, a sobre, posa en qüestió aspectes tan vitals com la seguretat.

Nosaltres volem ser rigorosos, seriosos i sobretot coherents. I aquí es va arribar a un pacte; un pacte entre Red Eléctrica i totes les parts –també ajuntaments, també Administració local, no només la Direcció General del departament–, i l'únic que demanem amb aquesta proposta de resolució, que volem que es voti tal com està redactada i, per tant, no acceptaríem cap de les dues esmenes presentades, és que Red Eléctrica compleixi allò a què es va comprometre.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. No s'accepten les dos esmenes per part del proponent.

Passarem a votació.

Vots en contra?

Vots a favor?

Abstencions?

Queda rebutjada per 10 vots en contra, 2 a favor i 4 abstencions.

Proposta de resolució

sobre el compliment del conveni col·lectiu vigent del servei de transport sanitari i sobre el garantiment dels recursos econòmics en el transport sanitari per al 2012 (tram. 250-00586/09)

Passem a continuació al punt cinquè de l'ordre del dia, que és una proposta de resolució sobre el compliment del conveni col·lectiu vigent del servei de transport sanitari i sobre el garantiment dels recursos econòmics en el transport sanitari per a l'any 2012.

Cal dir que aquí s'ha presentat en forma..., se va presentar una esmena que després se va rectificar, i que seria, doncs, la rectificació, perquè va entrar en forma i en termini per poder defensar-la. Per tant, té la paraula per defensar aquesta proposta de resolució l'il·lustre diputat, el senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Sí, gràcies, president. En un llunyà mes de juliol de l'any 2011, el nostre grup va presentar aquesta proposta de resolució perquè en aquells moments bullia, al sector sanitari, l'impacte de les retallades que el Govern de Convergència i Unió, amb el suport del Partit Popular, aplicava a una part tan sensible del nostre sistema de benestar com és la salut. Una de les conseqüències d'aquestes retallades ha estat justament el sector de les ambulàncies.

Nosaltres, en aquell moment, vam fer dues consideracions, que volíem sotmetre a la cambra i en aquesta comissió, que suposaven un impacte sobre les condicions dels treballadors del sector de les ambulàncies, però també sobre la salut, o indirectament sobre la salut dels catalans i les catalanes pel que fa al servei públic que és també les ambulàncies.

Des que s'han aplicat aquestes retallades al sector de les ambulàncies, les estimacions diuen que s'han reduït en 935 hores diàries menys de servei d'ambulàncies, i que les dades de retard pel que fa al servei de les ambulàncies van des dels trenta-cinc fins als cinquanta minuts de retard. No vull especular aquí –no ho faré, perquè no seria rigorós– sobre les conseqüències que pot tenir això sobre la salut concreta de ciutadans concrets que hagin patit aquests retards.

El cert és que, com que aquesta proposta de resolució ja fa alguns mesos que la vam presentar, aquest problema ha evolucionat fins al punt que avui mateix ens hem posat en contacte, la nostra diputada Núria Segú s'ha posat en contacte amb els sindicats de les ambulàncies, per saber quin era l'estat de la qüestió a dia d'avui pel que fa al compliment del conveni col·lectiu que regula aquest àmbit i que va necessàriament vinculat a la dotació pressupostària que fa el Govern de Catalunya.

A data d'avui, pel que ens informen els sindicats, hi ha un acord signat el mes de febrer d'enguany i en vigència fins al juliol de 2013, pel qual es recupera el 2,5 de poder adquisitiu que havia estat malmès, diguem-ne, per les retallades del Departament de Salut. I, per tant, en aquest sentit, nosaltres en això som respectuosos en allò que acorden les parts. Si els sindicats i la patronal del sector han arribat a un acord, nosaltres el que fem és respectar aquest acord i, en conseqüència, retirem, president, el punt número 1 de la proposta de resolució, atès que hi ha hagut un acord entre les parts.

No farem el mateix amb el punt 2, perquè considerem..., on demanem que es mantinguin els recursos que s'hi destinaven, i posem com a referència l'any 2010. I no ho fem en coherència amb allò que ha defensat el nostre grup en tota la tramitació dels pressupostos d'aquest any, on hem criticat..., i hem proposat el manteniment dels recursos que es destinen des del pressupost al servei de la salut pública en general. I, en conseqüència, mantenim..., i en aquest sentit avanço que no acceptem l'esmena que se'ns ha presentat, justament en coherència amb allò que ha defensat el nostre grup.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor Collboni. I ara..., a continuació tindria la paraula, per l'esmena que ha presentat Convergència i Unió..., del Grup de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Neus Munté.

Neus Munté i Fernández

Moltes gràcies, senyor president. Nosaltres celebrem, com tampoc pot ser d'una altra manera, l'acord entre els representants dels treballadors i la patronal de les empreses adjudicatàries del servei... (*Algú diu: «És que la presentem tres grups.»*)

El president

Disculpin. (*Veus de fons.*) Per tres grups? (*Veus de fons.*) D'acord. (*Pausa.*) Tindria la paraula en aquests moments, d'Iniciativa per Catalunya Verds, la senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyor president. Bé, com ja s'ha dit, aquesta proposta de resolució la vàrem presentar en el mes de juliol, en una situació, doncs, per una banda, de retallades en els hospitals, de llits, amb les seves afecta-

cions en els serveis d'urgències dels hospitals, en un moment de tancament de serveis d'atenció continuada a les nits, i, per tant, en un moment segurament de més necessitat de transport sanitari. I en aquests moments de més necessitat de transport sanitari, és quan s'efectua l'incompliment del conveni per banda de les empreses responsables del transport sanitari, amb menys dotacions d'ambulàncies en determinades localitats, i amb horaris més restringits. I, a més a més, per la premsa ja hem pogut veure les diverses mobilitzacions que es van fer. Això té dos efectes, que ja s'han dit: per una banda, per als drets dels treballadors, i per una altra banda, per a la qualitat del servei sanitari.

I és en aquest sentit que nosaltres..., bé, és cert que el mes de febrer va haver-hi un acord, almenys per un ampli sector sindical –no sé si tots els sindicats hi estaven o no hi estaven, però, bé, era un ampli sector sindical– i que, per tant, nosaltres ho respectem. De totes formes, bé, jo no sé..., o proposaria –perquè no sabia que es retiraria el punt número 1, encara que fóssim els tres que ho presentéssim– de dir que la Generalitat, a partir –ja ho havíem parlat amb la diputada de Convergència, no?– del conveni que té, doncs, que faci complir el conveni de prestació de serveis i, al mateix temps, vetlli perquè es continuï acceptant, o sigui, desenvolupant el conveni, per dir-ho d'alguna forma. Ara és... Pot tornar a passar. I, per tant, quan la Generalitat dona una prestació de serveis a una empresa, doncs, aquesta els ha de donar. I, per tant, que continuï vetllant perquè aquesta prestació sigui la més adient en qualitat de servei, i igualment en el que serien els drets dels treballadors. I crec que podríem trobar un redactat en aquest punt número 1.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. I ara, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Dono per defensada la proposta de resolució.

El president

Per tant, a continuació té la paraula, en representació de Convergència i Unió, la senyora Neus Munté.

Neus Munté i Fernández

Gràcies, senyor president. Deia abans que nosaltres també ens felicitàvem que s'hagués assolit un acord entre els representants dels treballadors i les empreses adjudicatàries. I, per tant, si es mantenia la retirada d'aquest primer punt, evidentment no tenia cap sentit la nostra esmena original ni d'altres, que, en tot cas, anirien en la línia que efectivament es pogués complir, doncs, tant amb el servei com amb les obligacions derivades del conveni col·lectiu del sector.

Pel que fa al segon punt, i entenent que l'esmena que sí que havíem presentat, doncs, sembla que no serà acceptada pels tres grups proponentes, nosaltres el que defensàvem en aquesta esmena era que les quantitats consignades per a l'exercici 2012 pel que fa al transport sanitari..., aquestes quantitats tenim el convenciment que garanteixen la prestació d'aquest servei amb qualitat i amb equitat, però no ens podem constrènyer, no ens podem emmanillar a parlar d'unes quantitats concretes, com diu el text original de la proposta de resolució, que diu que siguin iguals que les quantitats consignades en l'exercici 2010, perquè, com tothom sap –i malauradament–, doncs, hi ha hagut en els dos darrers exercicis uns ajustaments presupostaris.

Del que nosaltres estem convençuts és que amb les quantitats que ja són consignades, aquest servei, que té la importància..., que s'hi han referit els anteriors diputats i diputades, es podrà continuar prestant, dic, amb qualitat. Si l'esmena, en aquest sentit, doncs, no és acceptada, haurem de votar en contra d'aquest únic punt segon de la proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. El senyor Collboni volia intervinde?

Jaume Collboni Cuadrado

Sí, en nom...

El president

Un momentet... (*Veus de fons.*) Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyor president. Això mostra que el senyor Rafa Luna és objectiu, eh?, que no ho fa, en cap cas, amb una voluntat partidista, la qual cosa li agraïm. Jo, com a membre del seu partit, li agraeixo que sigui un president objectiu, i això, doncs... (*Remor de veus i rialles.*) Per la qual cosa el felicito...

El president

Senyor diputat, li agraeixo molt aquest reforç positiu que acaba de fer. (*Rialles.*)

José Antonio Coto Roquet

Per la qual cosa el felicito en la seva funció de president de la comissió.

Mirin, quant a la proposta de resolució que ens presenta el Partit Socialista, és una proposta de resolució conformista i autocomplaent. I dic per què. Perquè, clar, ells diuen: «Han de mantenir els mateixos recursos disponibles l'any 2012 que l'any 2010.» Jo crec que l'any 2012 es pot fer més amb menys. I això què vol dir? Vol dir que quan es fa la despesa en

l'àmbit d'ambulàncies, doncs, es tingui en compte que els preus de les assegurances de les ambulàncies i dels mitjans de transport en general en l'àmbit de carretera han disminuït; que han baixat els preus dels *leasings* per adquirir i per disposar d'ambulàncies; que el preu del petroli varia contínuament, i que aquesta variació es pot utilitzar positivament en funció de com es produeixi la despesa; o, per exemple, que les ambulàncies siguin més eficients, que necessitin menys despesa en l'àmbit de la benzina perquè, doncs, dura més i perquè necessiten menys despesa en aquest àmbit. Per tant, es tracta de fer més amb menys. I fer més amb menys no vol dir mantenir la mateixa disponibilitat pressupostària, sinó que vol dir fer-ho millor.

I, en aquest sentit, el Partit Popular de Catalunya, el que li demanem al Govern de la Generalitat –i ho hem exigít així– és que no empitjori el servei en l'àmbit de les ambulàncies, però sí que gastí menys. I que «gastí menys» significa fer adequades contractacions de *leasing*, adequades contractacions de benzina i adequades contractacions d'assegurances. Per tant, disminuir el pressupost no vol dir necessàriament empitjorar el servei, sinó que vol dir fer més amb menys. Això és el que li hem exigít al Govern de Convergència i Unió; ho continuarem fent.

I, en aquest sentit, atès que l'únic objectiu aquí és mantenir una disponibilitat pressupostària de l'any 2010 a l'any 2012 sense ser més eficients, ser més eficaços i, per tant, fer més amb menys, doncs, el Partit Popular ens abstindrem en aquesta proposta de resolució presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Si els grups parlamentaris estan tots d'acord, el senyor Collboni proposava una esmena *in voce*.

Jaume Collboni Cuadrado

Una qüestió de matís. Pel que fa a la retirada del punt primer, jo ho he plantejat en la mesura que en aquell context el que passava és que no s'acomplia el conveni. I, per tant, el que volíem era instar a fer complir, o que el Govern fes complir allò que s'havia pactat entre les parts en l'àmbit del transport sanitari.

Després de la intervenció de la companya d'Iniciativa - Esquerra Unida i Alternativa, jo proposaria, si és de consens –si no, el que faria és mantenir el punt tal com estava–, atès que ara es compleix el conveni o que s'ha renovat el conveni, és «continuar fent complir», en la mesura que ja es compleix. Perquè aquí sembla, es dóna la..., diguem-ne, es llança el missatge equívoc en aquest context. I ho repeteixo, aquesta proposta de resolució és del mes de juliol; clar, han passat molts mesos, i les coses s'arreglen, afortunadament –sobretot quan no intervé el Govern–, entre la part de les empreses del sector i els treballadors.

I, per tant, la modificació *in voce* que faríem és «continuar fent complir a les empreses adjudicatàries del servei de transport sanitari el conveni col·lectiu vigent» –«continuar fent complir». Si no fos de consens, el que faríem és mantenir el punt.

El president

El Grup Parlamentari del Partit... Anem a veure el posicionament que cadascú té. En aquest cas, el Partit Popular...? (*Veus de fons.*) No, no, demano el parer... (*Veus de fons.*) A veure, el senyor Collboni ha fet..., demana una esmena *in voce* al primer punt de la seua moció, que diu: «fer complir...» Senyor Collboni, seria «continuar fent complir...» Si hi estiguessin tots d'acord... (*Veus de fons.*) Hi està d'acord.

Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Sergi de los Ríos... Hi està d'acord.

Per Iniciativa per Catalunya els Verds. Senyora Civit, hi està vostè d'acord? (*Veus de fons.*)

Pel Grup de Convergència i Unió. Hi està d'acord?

Neus Munté i Fernàndez

Podríem demanar la..., és que no hem entès bé la literalitat. Es podria repetir la literalitat, senyor president?

El president

Sí. On diu: «fer complir», seria: «continuar fent complir». És així, senyor Collboni?

Jaume Collboni Cuadrado

Sí.

El president

Hi estan d'acord?

Neus Munté i Fernàndez

Inicialment, senyor president –inicialment–, abans de conèixer... Disculpi, eh? Abans de conèixer la voluntat d'un dels grups de retirar el primer punt, nosaltres havíem començat a parlar amb un dels grups –perquè era una proposta de tres grups–, i havíem formulat una transacció, que també seria... I m'agradaria poder-la..., perquè ja he quedat amb un dels grups i no l'hem pogut fer extensiva als altres. Podria llegir-la, per veure si també genera consens, perquè per nosaltres..., creiem que és més completa, però també més exacta des del punt de vista de les obligacions que té el Govern de la Generalitat.

Diria: «Fer complir o continuar fent complir» –això seria el de menys, el temps verbal– «a les empreses adjudicatàries del servei de transport sanitari el contracte de servei vigent i instar-les a complir les seves obligacions laborals en el marc del conveni col·lectiu vigent.»

(*Pausa.*)

El president

Suspenem un minut la comissió.

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i catorze minuts i es reprèn a dos quarts de dues i tres minuts.

El president

Reprenem.

I té la paraula la senyora Neus Munté, perquè ens en faci la lectura definitiva, amb la qual estan tots els grups parlamentaris d'acord.

Neus Munté i Fernàndez

Sí, efectivament; gràcies, president. Faig lectura de la transacció a què hem arribat els diferents grups. Seria la següent: «Fer complir a les empreses adjudicatàries del servei de transport sanitari el contracte de servei vigent i instar-les a complir les seves obligacions laborals en el marc dels acords subscrits en data 13 de febrer de 2012 entre els representants dels treballadors i la patronal del sector.»

El president

Doncs, passàriem a la votació. (*Veus de fons.*) Del primer i del segon, sí, sí.

El primer punt, que seria amb l'esmena *in voce* que s'acaba de fer en aquests moments.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per unanimitat.

El segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 8 vots en contra, 6 a favor i 2 abstencions.

I passem a les sollicituds.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

acumulades (tram 354-00091/09, 354-00094/09, 354-00105/09, 354-00116/09, 354-00117/09, 354-00142/09, 356-00243/09, 356-00244/09, 356-00252/09, 356-00255/09 i 356-00315/09)

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocu-

pació sobre les deu mesures urgents anunciades pel Govern el 25 d'octubre de 2011 per al millorament de l'ocupació dels aturats de llarga durada. La presenta el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula... (*Sergi de los Ríos i Martínez demana per parlar.*) Digui'm.

Sergi de los Ríos i Martínez

A veure, per ser pràctics, diguéssim, crec que ja s'expliquen per elles mateixes les compareixences i, per tant, jo procediria a organitzar d'una manera més o menys ordenada la votació, i ja està.

Meritxell Borràs i Solé

Nosaltres només demanàriem votació separada, de la 9, 10, i 11, president. (*Veus de fons.*) Demanem votació separada dels punts 9, 10 i 11 de l'ordre del dia, i la resta conjuntament.

El president

I la resta tot junt.

Meritxell Borràs i Solé

Sí, per part nostra, aquesta seria la sol·licitud

El president

D'acord. Per tant, no cal que la defensin els grups; se rebutja de defensar-les.

I, per tant, votàriem conjuntament la 7, la 8, la 12, la 13, la 14, la 15, la 16 i la 17. És així? (*Pausa.*)

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Cap.

Per unanimitat

I ara passàriem a votar la 9, la 10 i la 11. És així, senyora Borràs? (*Pausa.*)

Doncs, passàriem a votar-les.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 9 vots en contra, 6 a favor i 2 abstencions. (*Veus de fons.*) Ai, perdó: 8 en contra, 6 a favor i 2 abstencions.

Per tant, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i set minuts.